SVOBODA **СВОБОДА**

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 203. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 26, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 26-го ЖОВТНЯ 1993. Ч. 203. РІК C.

ЗВІЛЬНЕНО ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 21-го жовтня, на черговому пленарному засіданні восьмої сесії Верховної Ради розглянуто питання про генеральну прокуратуру.

Голова комісії з питань законодавства і законности Олександер Коцюба та голова комісії з питань боротьби з організованою злочинністю Ярослав Кондратьєв у пояснювальній записці, розданій депутатам, запропонували відмовитися від слухання звітів генерального прокурора Віктора Шишкіна і його заступника Юрія Гайсинського, оскільки перевіркою встановлено, що обидва перевищували службові уповноваження, виявили нескромність і стали причиною негативної праці генеральної прокуратури вцілому.

В результаті голосування депутати 272 голосами ухвалили: звільнити Шишкіна Віктора з посади генерального прокурора та Гайсинського Юрія з посади першого заступника генерального прокурора України; припинити уповноваження Колегії Генеральної прокуратури в повному складі.

Новим генеральним прокурором України став Владислав Дощок, кандидатуру якого депутати затвердили 274 голосами.

На засіданні 45-хвилинною промовою виступив Президент України Леонід Кравчук, який зосередився на проблемах національної безпеки. Він сказав, що Україна відмовляється від застосування сили і від погроз її застосування, але підтримуватиме на належному рівні свій оборонний потенціял, як також дружні відносини та економічне співробітництво з усіма країнами, які колись входили до СССР. Президент України виступив за інтегральний модель економічного розвитку, тобто, за поєднання конкретних умов з врахуванням тенденцій світового розвитку і водночас застеріг від надмірної „вестернізації", тобто, сліпого наслідування західніх зразків.

Президент Кравчук закликав орієнтуватися на політичні сили центристського спрямування і відмовитися від політичної практики творення „образу ворога". Щодо ухваленої воєнної доктрини України, він сказав, що вона носить оборонний характер. В доктрині затверджено, що Збройні Сили України становитимуть 450,000 осіб, тобто 0,8 відсотків від загальної кількости населення. Л. Кравчук ще раз заявив про свою підтримку демократичних сил Росії, зауваживши, що стабільність і спокій у Російській Федерації є запорукою стабільности в Україні.

Голова комісії з питань оборони і державної безпеки Олександер Тарасенко запропонував на розгляд проєкт концепції основ політики національної безпеки України. Законопроєкт 267 голосами схвалено і на його основі буде вироблено закон про національну безпеку України. Згідно з проєктом, головним суб'єктом національної безпеки є держава. В документі перелічені обов'язки Президента України, Верховної Ради, Ради Національної Безпеки, Кабінету Міністрів і громадян. Передбачено, що громадяни мають привертати увагу суспільних і державних інститутів до небезпечних явищ і процесів у різних сферах життєдіяльности країни.

Комісії Верховної Ради з питань оборони і безпеки спільно з Кабінетом Міністрів і адміністрацією Президента доручено допрацювати проєкт з врахуванням внесених пропозицій щодо системи національної безпеки України. Внесено зміни до закону про оборону, збройні сили та військовий обов'язок. На становища міністра оборони та його заступників тепер можна призначати як військовослужбовців, так і цивільних осіб. Президент України віднині займає пост головнокомандуючого (а не командуючого). Назву штабу з „Головного" змінено на „Генеральний". Затверджено, що до Збройних Сил України входять сухопутні війська, війська повітряної оборони і військово-морські сили.

ВЕРХОВНА РАДА ВИЗНАЛА ПРАВА ЧЛЕНІВ УПА

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 22-го жовтня, на пленарному засіданні сесії Верховної Ради депутати ухвалили закон — про статус ветеранів війни і гарантії їх соціального захисту.

З доповіддю у справах прав ветеранів виступив депутат Микола Наумеко. Після бурхливого обговорення, завдяки наполегливості голови Верховної Ради України Івана Плюща, більшістю голосів ухвалено варіянт, запропонований лідером фракції безпартійних Юрієм Гнаткевичем. В документі сказано, що вояки Української Повстанської Армії, які брали „участь у бойових діях проти німецько-фашистських загарбників на тимчасово окупованій території України у 1941—44 роках, які не вчинили злочинів проти миру і людства, та ті, що реґабілітовані у відповідності із законом про реґабілітацію жертв політичних репресій в Україні, прирівнюються до учасників війни".

Перевіряють жидівську лігу

Сан Франсіско. — Як інформує щоденник „Вашінґтон Пост" з 19-го жовтня, поліція і судові чиники місцевої округи перевіряють тепер діяльність каліфорнійського бюра Ліґи проти зніславлення Б'най Б'рит.

Ще в квітні цього року поліція і агенти Федерального Бюра Інвестиґацій найшли докази, що агент Ліґи проти зніславлення в Сан Франсіско Рой Баллок, який маскується, як торговець мистецькими речами, 32 роки працював на західньому побережжі для Б'най Б'рит, збираючи різними способами інформації про групи чи особи, які буцімто мають протижидівську настанову. При тому у нього знайшли цілий ряд документів, які були засекречені, як також списки осіб, що буцімто діють проти жидів — все прилоги здобуті нелеґальними шляхами від поліції і ФБІ.

У висліді 3-го листопада прокуратура Каліфорнії має отримати до розгляду цю справу з того приводу, що в Каліфорнії підлягає судові та карі здобуття таїнних прилог з поліційних чи інших секретних архівів.

Ціла справа набирає тепер широкого розголосу тому, що представники Ліґи проти зніславлення заперечують буцімто Р. Баллок є їхнім агентом, як також заперечують, що Ліґа інформує уряд Ізраїля про різну протижидівську діяльність, а зокрема про діяльність арабських представників в ЗСА і Американсько-арабської протидискримінаційної організації.

При дальшому розгляді прокуратура знайшла докази, що Ліґі проти зніславлення допомагає цілий ряд поліціянтів та інших урядових осіб, які їй прихильні і мають доступ до тайних архівів. Як відомо, ліґа постійно розшукує та старається про покарання колишніх нацистських злочинців з часів Другої світової війни.

Аґітують проти автономії Закарпаття

Ужгород (УНІАР). — У п'ятницю, 15-го жовтня, пресова служба Руху повідомила, що Громадський Комітет Закарпаття, в якому об'єдналися демократичні організації области, закликав громадян краю протидіяти плянам керівної номенклятури створити закарпатську автономію. Комітет звернувся до партій та громадських організацій України з закликом не допустити до проголошення автономії на сесії Закарпатської Обласної Ради 29-го жовтня.

Керівники Закарпатської области заявили, що 100 відсотків нинішніх прибутків области використовують на покриття боргів. За їх словами, це сталося тому, що республіканський бюджет заборгував области по взаєморозрахунках понад 40 біл. дол. Адміністрація области вважає, що вийти із такої ситуації можна тільки під умовою, що на Закарпатті буде створена вільна економічна зона. Це, на їх думку, дасть змогу влаштувати на працю біля 100,000 громадян, вийти з дотаційного бюджету і навіть переказувати дещо до державної скарбниці.

Українська Національна Асамблея (УНА) звинувачує у прихильності до автономії багатих підприємців, які хочуть відірвати Закарпаття від України. УНА закликає мешканців области не дати втягнути себе в цю авантюру, під якими б вивісками вона не подавалася: чи спеціяльне самоврядування чи вільна економічна зона. Створення автономії на Закарпатті, на думку керівників УНА, призведе до розбрату в краї і дестабілізації у державі.

Минулої неділі Ужгород святкував своє 1100-ліття. Це — дата заснування міста, а перші людські поселення, виявлені археологами, тягнуться в давнину на 150,000 років. Обласна державна адміністрація виділила міській управі 100 мільйонів карбованців на святкову програму. Ще 812 мільйонів Представник Президента на Закарпатті запросив у Кабінету Міністрів України.

Тим часом із ЗСА повернувся начальник управління охорони довкілля Закарпаття Іван Ногря з приємною новиною. В наслідок його переговорів щодо міжнародньої співпраці для охорони Карпат та на розбудову матеріяльно-технічної бази української частини біосферного заповідника „Стужиця" виділено 1.2 міл. дол. Словаки й поляки, на чию територію також поширюється цей заповідник, отримали по 600,000 долярів.

Через зменшення лісів, у Закарпатті порушено гідрологічний режим і водний балянс, що спричинює інвазії шкідливих комах, та викликає рослинні хвороби. У таких несвятkових умовах відсвяткував Карпатський заповідник своє 25-річчя. Минулого року його занесено до світового реєстру біосферних заповідників ЮНЕСКО.

Україна протестує проти блькування Дунаю

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 14-го жовтня, Міністерство закордонних справ України скерувало протест до керівництва Юґославії з приводу незаконного блькування Дунаю громадськими організаціями Сербії „Біла Троянда" та „Нова Візантія". В результаті українські каравани суден з експортними товарами не можуть перевезти вантажі. Під загрозою опинилися контрактові зобов'язання Українського Дунайського Пароплавства. З часу активізації діяльности сербських організацій, Українське Дунайське Пароплавство зазнало збитку на суму понад один мільйон долярів ЗСА. Представники сербських організацій погрожують українським морякам фізичною розправою. Представники уряду та офіційних установ Сербії не реаґують на звернення керівників Українського Дунайського Пароплавства і не роблять нічого для припинення протизаконної організації „Біла Троянда" і „Нова Візантія".

У ноті протесту сказано, що українська сторона розглядає такі дії, як грубе порушення зобов'язань з боку СРЮ Београдської конвенції 1948 року щодо забезпечення свободи судноплавства на Дунаї. Якщо уряд Юґославії не припинить згаданих порушень, сказано у зверненні українського Міністерства Закордонних Справ, то Україна змушена буде звернутися до Ради безпеки ООН.

Генеральний консул України в Београді Вадим Примаченко заявив міністрові закордонних справ СРЮ офіційний протест Уряду України з приводу вищезгаданих дій юґославської сторони.

10-ЛІТТЯ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ СЕНЬЙОРІВ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Філядельфія (І.Р.). — У неділю, 7-го листопада ц.р., сеньйори у Філядельфії відзначатимуть 10-ліття свого існування. Святкування відбудеться в Українському Освітньо - Культурному Центрі. О год. 2-ій буде поданий обід, після обіду розвагова програма. Зголошення на обід приймає Марія Данилів тел. 676-8059. Квитки вступу — 10 дол. від особи.

ВЕЧЕРНИЦІ СУА В ГАРТФОРДІ

Гартфорд, Конн. — Союз Українок Америки в Гартфорді влаштовує вишивані вечерниці, які відбудуться тут в суботу, 6-го листопада, о год. 9-ій вечора в Українському Народному Домі, 961 Ветерсфілд аве. Грати-ме оркестра „Фата морґана". У справі столів слід телефонувати до О. Якимова 956-1862 та до Л. Кінах 563-8139.

Росія обороняє Лібію

Ню Йорк. — Як інформує агенство Ассошіейтед Пресс, Росія остерегла, що коли Рада безпеки ООН затвердить додаткові санкції проти Лібії, то вона застосує своє право вето. Найбільше Москві не сподобався намір заморозити лібійські закордонні маєтки.

Як відомо, проєкт пляну, який цими днями обговорюватимуть члени Ради безпеки, передбачає посилення економічних санкцій проти Лібії, яка ця країна продовж 90 днів не видасть для суду двох своїх громадян, безпосередньо причетних до знищення американського пасажирського літака над Шотляндією в 1988 році. Тоді загинуло 270 осіб

Як свідчить газета „Ню Йорк Таймс", несподіване становище Москви викликало на Заході обурення. Ніхто не може зрозуміти, чому президент Борис Єльцин зважився на конфронтацію в такому ясному питанні, тим більше після того, як Вашінґтон, Париж і Лондон рішуче підтримали його в дні жовтневого бунту в Москві.

Державний секретар З'єднаних Стейтів Воррен Кристофер пляную під час візити до Москви обговорити лібійську проблему з Б. Єльциним. Чимало спостерігачів висловлюють припущення, що сенс незгоди росіян полягає лише в цьому: якщо маєтки Лібії у закордонних банках будуть заморожені, то уряд Муаммара Каддафі не зможе виплатити Росії борги за російську зброю, а їхня сума вже перевищує один біл. дол. Очевидно, державний секретар В. Кристофер спробує переконати Захід, що варто дозволити Лібії розрахуватися з Москвою не зі закордонного майна, а якимось іншим способом — наприклад, грішми, одержаними від торгівлі нафтою.

За приблизними підрахунками, в закордонних банках Лібія тримає понад 6 біл. дол.

У СВІТІ

ЩЕ БІЛЬШЕ ЗАГОСТРИЛАСЯ ситуація, пов'язана зі захопленням мусульманськими бойовиками мечеті Газратбал в місті Срінґарі, стейт Джамму і Кашмір. Урядова поліція розігнала палицями демонстрацію протесту проти облоги мечеті індійськими військами, під час сутички декілька лідерів кашмірських сепаратистів дістали тілесні ушкодження. Екстремісти відкинули пропозицію представників індійського уряду надати недоторканість усім бойовикам, якщо вони складуть зброю. З двохсот осіб, оточених в мечеті, щонайменше півсотні — це бойовики, котрі пройшли спеціяльний терористичний вишкіл.

В ЧЕТВЕР, 21—ГО ЖОВТНЯ, у Газі мусулманські терористи застрілили відомого діяча Палестинської визвольної організації, близького асистента Ясіра Арафата, 58-річного Асада Сафтаві — просто на очах його 12-річного сина. А. Сафтаві є вже третім палестинським керівником, який загинув від рук екстремістів після підписання мирного договору між Ізраїлем і Палестинською визвольною організацією.

В ТОКІЮ ЗАСТРІЛИВСЯ лідер руху „нових правих" 57-річний Сюсуке Номура. Це сталося, коли він прийшов на авдієнцію до президента ліберальної газетно-видавничої кампанії Асаґа. Назвавши своє ім'я, С. Номура вихопив два револьвери і вистрілив собі у голову і живіт. Поліція трактує цей випадок, як типовий приклад самовбивства згідно зі самурайським кодексом чести. Річ у тім, що Асаґі у своїх виданнях намагався скомпромітувати лідера правих під час парляментарних виборів у липні цього року.

ЦИМИ ДНЯМИ ІЗРАЇЛЬСЬКІ винищувачі і бомбардувальники застосували попереджувальний наліт на наамську пагорби, за 20 кілометрів від яких розташована ливанська столиця. На цих пагорбах утримують свої бази ті радикальні палестинські угрупування, що виступають проти підписаної у Вашінґтоні мирної угоди між Палестинською визвольною організацією та Ізраїлем. Водночас артилерія ізраїльтян обстрілювала південноливанські села довкола міста Набатії. Є значні зруйнування і людські жертви. Ливанська сторона відповіла також гарматним вогнем.

В ЄГИПЕТСЬКОМУ КУРОРТНОМУ містечку Табі проходить зустріч палестинської та ізраїльської делеґацій, які обговорюють подробиці здійснення мирної угоди. Очевидні тертя між сторонами виникли у зв'язку з тих, що ізраїльтяни відмовилися амнестувати палестинців, безпосередньо причетних до вбивств. Другою точкою суперечки стало питання про те, яку саме площу має займати довкола Єрихону територія, котра увійде до складу палестинської автономії. Щоправда, представники обох делеґацій запевняють, що знайдуть компромісові варіянти розв'язання незгод.

В ЧЕТВЕР, 21-ГО ЖОВТНЯ, німецький Центральний банк зменшив дві найважливіші відсоткові ставки. Випозичкову ставку зменшено з 6.25 до 5.75 відсотка, а також звану льомбардову — з 7.25 до 6.75 відсотка. Як відомо, дотепер німецький банк не піддавався ніякому тискові і не зменшував ставок, побоюючись інфляції, бо її нерідко спричинює саме дешевизна кредитів. Деякі спостерігачі вважають, що новий президент банку Ганс Тітмаєр зробив це, щоб сприяти канцлерові Гельмутові Колеві, своєму колишньому шефові. Однак сам Г. Тітмаєр сказав, що його рішення є продиктоване лише твердою вірою в німецьку економіку.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Фідель Рамос відкинув можливість амнестувати Імельду Маркос, засуджену недавно манільським судом до 9-річного ув'язнення. Згідно з філіппінськими законами, керівник держави володіє винятковою прероґативою амнестувати в'язнів, однак на цей раз Ф. Рамос виявився непоступливим. „Я не прийму нікого компромісу щодо осіб, котрих визнано винними у здійсненні злочинів", — сказав Ф. Рамос. 63-річна вдова колишнього філіппінського президента потрапила за ґрати, бо її родина присвоїла великі суми державних грошей.

В. КРИСТОФЕР ВІДВІДУЄ КРАЇНИ СНД

Алма-Ата, Казахстан. — Як інформує агентство Асошіейтед Пресс, в неділю, 24-го жовтня, тут відбулася зустріч державного секретаря З'єднаних Стейтів Воррена Кристофера з президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєм. Її вислідом є два „жести доброї волі": В. Кристофер пообіцяв казахам американську допомогу на суму до 140 міл. дол., а Н. Назарбаєв запевнив, що Казахстан невдовзі приєднається до договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Як відомо, Казахстан володіє понад 1,000 ядерних боєголовок. В який спосіб і коли їх буде демонтовано, стане відомо, очевидно, після зустрічі президента ЗСА і Казахстану, яка відбудеться в січні наступного року. Щоправда, ще не визначено де — в Алма-Аті чи у Вашінґтоні.

В. Кристофер і Н. Назарбаєв також підписали угоду, згідно з якою американські компанії будуть позбавлені необхідности двічі платити податки зі своїх нафтових прибутків — один раз в Казахстані, другий — в ЗСА. Державний секретар заявив, що З'єднані Стейти забезпечать американських інвеститорів, які вкладають капітали в економіку Казахстану, на 238 міл дол. і виділять 15 міл. дол. на екологічну програму порятунку Аральського моря, яке катастрофічно міліє у висліді антинаукових совєтських іриґаційних робіт.

Перед від'їздом в Алма-Ату В. Кристофер виступив у Москві, в Академії національної економіки, заснований лідером бльоку „Вибір Росії", теперішнім віцепрем'єром Єгором Гайдарем. Заторкуючи останні події в Москві, В. Кристофер сказав: „Для З'єднаних Стейтів є нелегко схвалювати дії уряду, який розганяє законно вибраних парляментаристів. Проте ми розуміємо, що бувають різні обставини, і в цих справді кризових обставинах Єльцин поступив правильно. Він розпустив парлямент і припинив чинність конституції: перший був твердинею комуністичного режиму, друга — його прапором. Призначивши вибори, російський президент знову передав долю країни до рук свого народу, тобто поступив як справжній демократ".

Після Казахстану В. Кристофер від'їхав до Києва. Темою його розмов з українськими державними керівниками також мають бути питання ядерного роззброєння.

Україна вдруге перемогла ЗСА

Бетлегем, Па. — Тут в суботу, 23-го жовтня, на стадіоні Лігай університету футбольна збірна України перемогла збірну ЗСА вислідом 1:0.

Це друга з черги перемога українських футболістів над американцями. Як уже інформовано, тиждень раніше у Гай Пайнт, П. Кароляйна, збірна України добилася перемоги 2-1 над збірною ЗСА.

У Бетлегені змаганням приглядалося біля 8,000 глядачів, серед них багато українців з громад середнього побережжя. Вони й відспівали український гимн, коли заповідач повідомив, що з технічних причин гимну не можна відіграти через голосники.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНҐТОНІ, НА ПЕРЕСЛУХАННЯХ Сенатської комісії торгівлі у справі зображень злочинства та насильств на телевізійних екранах країни, з гострим попередженням керівникам фільмової та телевізійної індустрії виступила головний прокуратор ЗСА Джанет Ріно. Вона загрозила вище згаданим індустріям, що коли вони самі не зменшать висвітлювань стрілянини, вбивств та інших злочинств, то зробить це Білий Дім і Конгрес схваленням відповідних законів. Все це є вислідом трагічних і смертельних випадків серед підлітків, зокрема минулого тижня, які пробували перевести в життя побачені у фільмі сцени.

ОДНА З НАЙБІЛЬШИХ американських фірм вартісних паперів Пруденшеял секюрітіс погодилась минулого тижня тисячам своїх клієнтів виплатити їхні втрати, що вони зазнали у наслідок широкорозповсюджених шахрайств у фірми впродовж цілого десятиліття. Згідно з точками окремого і надзвичайного полагодження цієї справи з федеральними і стейтовими впорядниками вартісних паперів фірма Пруденшеял погодилась заплатити 371 міл дол. за відшкодування і переступлення законів. Вище наведена сума це тільки завдаток сплатити, беручи під увагу, що фірма погодилась покрити всі втрати також і брокерів, які понесли великі втрати через ці шахрайства.

ОБИДВІ ПАЛАТИ американського Конгресу схвалили законопроєкт про асиґнацію фондів для вплати до Організації Об'єднаних Націй, бо задовження ЗСА до цієї організації на покриття коштів миротворчих дій виносило майже один біл. дол. Цей законопроєкт, що його між собою вкінці узгодили Палата Репрезентантів і Сенат, віддзеркалює ворожість Конгресу до зростаючих коштів і комплікацій миротворчих дій ООН, як і переконання в тому, що призначений для ЗСА удія на покриття цих дій є завеликим. Крім того Конгрес затурбований існуючою розтратністю та корупцією в ООН.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона, посилюючи свою кампанію проти військового керівництва Гаїті, наказав американським банкам заморозити конта, нерухомості та інше майно гаїтських військових і поліційних провідників. Департамент скарбу передав банкам листу 41 гаїтян, які намагаються вдержати при владі військове керівництво Гаїті або намагалися не допустити до влади демократичним способом вибраного президента о. Жан-Бертрана Арістіда. Листа включає ген. Рауля Сєдраса, теперішнього керівника Гаїті, який відмовився уступити зі свого становища, полковника Джосефа Франсуа, всевладного шефа поліції в Порт-о-Пренс та інших. На думку офіційних чинників Департаменту скарбу, це замороження буде важким ударом, бо ЗСА є провідним торговельним партнером Гаїті, як також і головним закордонним банковим центром для гаїтян.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA:(201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda". 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.(201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $ 40.00. на півроку —$22.00 на 3 місяці—$12.00
Для членів УНСоюзу $15.00. річно За кожну зміну адреси—$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою —
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O.Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Приватизація

Слово у заголовку цих міркувань появилося щойно недавно, коли провалилася система комунізму, в якій, згідно з теорією „Капіталу" Карла Маркса, держава була власником всіх плодів землі та фабрик і їхнім розподільником. Ленін у своїй „найдемократичнішій у світі" конституції ототожнив державу з Комуністичною партією і зробив її монопольним властителем усього життя в імперії. Коли ж у серпневому путчі сталіністів у 1991 році скомпромітувалася партія і перестала існувати, як той власник і розподільник усіх дібр, мусів настати хаос. Не тільки в Україні, а в усіх усамостійнених країнах, які визволилися від політичної, економічної, фізичної і духовної диктатури комунізму, по нинішній день існує адміністраційний і економічний хаос, бо перехід з контрольованої марксистської системи економіки на систему вільного ринку, приватної ініціятиви й суперництва, страшенно трудний, важкий і болючий. Одним із засобів того переходу є саме приватизація — ступневий перехід власности державної на власність приватну.

Минулого тижня Президент Леонід Кравчук видав указ про „приватизацію" сотень будинків в Україні, що їх почали будувати і з розвалом імперії залишили, — та указ, що дозволив селянам користуватися плодами родючої української землі. Щодо тих будинків, то нам неясно, хто тепер стає їх власником. А щодо плодів сільського господарства, то треба з'ясувати, щоб не було непорозуміння: це все ще не є скасування колгоспної системи, це все ще існує переведена з наказу від Сталіна руками Лазаря Каґановича колективізація всієї існуючої в Україні землі, за вийнятком так званих присадибних господарств.

Чули ми виправдування, чому дотепер не скасовано сільсько-господарської колективізації, що за паперовим „указом" треба би переводити поділ величезних просторів землі і передавати їх за невідомим ще принципом місцевим селянам, коли нема технічного сільсько-господарського реманенту, бо колгоспи користувалися тракторами, а годі тепер завертати до керованих руками плугів, бо колишня гордість господаря-хлібороба — вірний кінь — просто зник. Чули ми, що можна купувати від держави маленькі частини землі — чи це правда і як здійснюється таку трансакцію — нам невідомо.

Коли колишній прем'єр Леонід Кучма заповів був приватизацію різних майстерень і фабрик, їхні директори, у дійсності власники, колишні партократи, повели боротьбу проти такого пляну Кучми і виграли, бо Кучма відійшов. Чули ми теж, що приватизація малих підприємств, того, що в Америці називається „малим бизнесом" — крамниці, каварні, ресторани, розвагові підприємства — іде як по груді, бо наші люди не знають, що таке купецька калькуляція, плянування, магазинування, роздрібна продаж і продаж гуртова, що таке пристосовування себе до вимог покупця і що таке власна ініціятива та чесне суперництво. Все воно новина, бо за комунізму такого дива не було. Чули ми, що німецькі фірми постачали крам, але новоспечений український купець зразу передавав той крам на чорний ринок. Кілька днів тому один український громадянин вернувся з відвідин у Києві й оповідав, що за вікном у крамниці була вивіска „Нема хліба". Над'їхало вантажне авто повне хліба. Водій заявив, що „нема хліба", але як отой наш турист показав доляра і спитав, чи можна хліб купити, дістав відповідь: „Беріть, сколько завгодно".

Це не анекдоти, бо така тепер дійсність в Україні. Голоду в Україні нема, всі тамошні люди „якось промишляють", поки настане нормальний стан із приватними крамницями, приватною землею і приватною фабричною продукцією, — минуть довгі роки.

ТУРЕЦЬКІ АКТИВІСТИ організації „Ґрінпіс" провели в Анкарі, столиці країни, демонстрацію протесту проти плянів турецького уряду збудувати атомову електростанцію на середземноморському узбережжі поблизу міста Мерсіну. Одягнуті у плащі для радіяційного захисту, члени „Ґрінпісу" заблькували місце, відведене під будову станції.

Володимир Жила

СКВУ ТРЕБА ЗБЕРЕГТИ

Нашим великим щастям перед розвалом Совєтського Союзу було те, що ми мали широку мережу політичних, культурних і суспільно-громадських організацій і дві добре зорганізовані всесвітні централі: Державний Центр Української Народньої Республіки (ДЦ УНР) в екзилі, зорганізований в 20-их роках, та Світовий Конґрес Вільних Українців (СКВУ), зорганізований в 1967 році. ДЦ УНР мав державно-політичний характер і протидіяв жорстокому колоніяльному урядові в Києві та заступав і репрезентував українські державні інтереси перед широким світом. На відміну від того, СКВУ був суспільно-громадською надбудовою і заступав та репрезентував розпорошену українську громаду в діяспорі, зорганізовану в різних суспільно-громадських і культурних організаціях на чотирьох континентах. Тут же він був і речником українського народу на батьківщині. До речі, наприкінці 70-их років трапилося таке, що видатні українські політв'язні, звертаючись до Організації Об'єднаних Націй у справі української самостійности, уповноважили президента СКВУ вжити всіх заходів, необхідних для виходу України зі складу СССР. Це був найкращий доказ про ролю і значення СКВУ не тільки в діяспорі, але й в Україні.

З постанням України як незалежної суверенної держави, ДЦ УНР, маючи державний мандат, склав його 24-го серпня минулого року леґітимному Президентові України й тут же припинив свою діяльність. Тим часом СКВУ, як світова централя, утворена організованою діяспорою, далі продовжує працювати й успішно репрезентувати українців на поселеннях.

У той же час, з цілком зрозумілих причин, провідні діячі української діяспори розгорнули дискусію, чи з відновленням України як незалежної суверенної держави існує далі потреба у продовженні існування СКВУ, чи може ці функції повинна б перебрати українська держава, а СКВУ, виконавши свої завдання, спокійно ліквідуватися. Це питання винесено на сторінки преси і, наприклад, провідний діяч української громади Павло Дорожинський висловив думку, що СКВУ, відбувши свій останній конґрес у листопаді, повинен таки на ньому розв'язатися. З цього приводу 21—22 листопада минулого року відбулося також пленарне засідання Секретаріяту СКВУ, на якому теперішній президент Юрій Шимко висловив побоювання, що може існування СКВУ таки і загрожене, але великої небезпеки він не добачав. Висловився тут також у дуже розумній статті „Про СКВУ й діяспору", що появилася в березні цього року, колишній довголітній голова уряду УНРеспубліки в екзилі проф. Ярослав Рудницький. Він вважає, що СКВУ повинен далі існувати і, що більше, він показався навіть оптимістом щодо його майбутнього. У травні цього року появилася широка та всесторонньо розроблена стаття „СКВУ — потрібна організація" Василя Вериги, генерального секретаря СКВУ. На підставі більшости цих матеріялів можна прийти до висновку, що СКВУ дуже потрібна світова централя, яка тепер стоїть напередодні реорганізації, зміни назви, яка уже не відповідає теперішнім потребам, та усучаснення статуту, щоб продовжувати існування серед нових змінених обставин. Над цими питаннями, як нам уже відомо, працює статутова комісія СКВУ, яка напевно прийде на конґрес з конкретними пропозиціями, але в жодному випадку з пропозиціями про ліквідацію СКВУ.

За останні 26 років СКВУ виконав велику роботу і виявився дуже корисною і потрібною надбудовою. Він зумів скоординувати наші цілі й завдання, які до того були розпорошені та дуже часто дублювалися, що ніяк не було з користю для цілости нашого організованого життя. СКВУ нав'язав зв'язки з державними чинниками в різних країнах нашого поселення і то дуже позитивні, а також з Організацією Об'єднаних Націй.

На нашому внутрішньому відтинку праця СКВУ позначалася дуже позитивно. Уже сама організація СКВУ була для української діяспори значним кроком вперед і то не тільки для нашого організаційного життя, але також і для національного престижу. Існування і діяльність СКВУ мали, без сумніву, позитивний вплив на формування і характер наших внутрішніх стосунків. Авторитет цієї надбудови часто спонукував нашу громаду до поміркованости і стриманости. Це не означало, що між нашими середовищами, групами чи окремими організаціями не було більше суперечок, розбіжностей чи спірних питань. Без цього життя не буває. Але тоді воно набуває кращих форм. Така всесвітня центральна організація, як знаємо, була завжди для нас місцем зустрічі, вона єднала нас в хвилини найважчого збірного горя, а також у хвилини радости й успіхів. На терені цієї централі зустрічалися українці різних політичних переконань, до того

(Закінчення на стор. 8-ій)

Ольга Кузьмович

НАПЕРЕДОДНІ СКВУ

У нашій пресі розгорілася широка дискусія, яка перенеслася також на розмови у різних організаціях і на окремі наради, над питанням яка дальша доля Світового Конґресу Вільних Українців та як має він себе приспособити до змінених обставин тепер і на майбутнє.

З того приводу ми звернулися із запитаннями на цю тему до Миколи Плав'юка голови Проводу і Організації Українських Націоналістів в Україні і колишнього голови СКВУ та члена його Президії від I Конґресу в 1967 році.

Перше питання торкалося саме початків СКВУ: Які були первісні завдання СКВУ? Чи уважаєте, що ці завдання вимагають переоцінки сьогодні?

Відповідь: Первісні завдання Світового Конґресу Вільних Українців були з'ясовані у статуті СКВУ, схваленому на I Конґресі в Ню Йорку в листопаді 1967 року, завдання були подані в двох точках: а) давати всю можливу допомогу українському народові в його змаганнях до волі й державної незалежности; б) координувати діяльність своїх членів згідно з постановами й резолюціями Першого і чергових Конґресів.

Очевидно, що під сучасну пору ці завдання потребують основної ревізії. В Україні відновлено державну незалежність і дальша розбудова та закріплення її є обов'язком українців на Батьківщині. Тому це перше і основне завдання, яке успішно сповняв СКВУ через 25 років перестає бути таким. На перше місце вибивається друге завдання, а саме, координація діяльности організованого українського життя західньої діяспори, себто складових організацій СКВУ. Це не означає, що українська спільнота т. зв. західньої діяспори не має нести допомоги українському народові на Батьківщині. Ні! Тільки та допомога стає іншою. В минулому це була перш всього політична допомога поневоленій Україні, сьогодні вибиваються на перше місце інші ділянки. Одначе, ми не сміємо забувати, що за останніх 25 років суспільно-громадські організації української спільноти, зокрема в т. зв. країнах західнього світу значно послабли. І тому стає необхідно звернути увагу на посилення діяльности організованого українства західньої діяспори, бо якщо не наступить таке посилення — то не буде в нас спроможностей допомагати Україні. Витворюється дуже цікава ситуація, в якій паралельно з тим як діяспоральне українство може допомагати Україні, Україна може і повинна скріпити діяспоральне українство, щоб воно не згубило свого українського обличчя. Це можна ілюструвати багатьма прикладами, корисними як для українців на Батьківщині, так і українській спільноті в країнах західнього світу.

Питання: Чи потрібний СКВУ у майбутньому і для кого він має бути?

Відповідь: Якщо під СКВУ розуміється координаційну надбудову громадських організацій західньої діяспори, то на мою гадку такої надбудови потрібно. Якщо СКВУ інтерпретувати у вузькому сенсі того поняття, то очевидно що теперішний СКВУ ані не репрезентує „світового" українства, ані він не репрезентує „вільних" українців, прямо тому, що в складі СКВУ не є заступлені ані організації українців з України і, Богу дякувати, всі українці в Україні стали „вільними" і тому не можна твердити, що вони є репрезентовані СКВУ в сучасному його структурально-організаційному оформленні.

Відомо, що при активній участі СКВУ постала в Україні з осідком в Києві Українська Світова Координаційна Рада, в склад керівництва якої ввійшли представники України, східньої діяспори і західньої діяспори, яку саме там реп-репрезентують у проводі УСКРади представники СКВУ і СФУЖО.

Отже, осідком „світового" і у великій мірі всього „вільного" українства стала створена при участи СКВУ Українська Світова Координаційна Рада в Києві. Остались не все вільними українці східньої діяспори, які ще переживають немалі трудноші і якими починає опікуватись як Уряд української держави, так і УСК-Рада в Києві.

Це означає, на мою гадку, що СКВУ провівши успішну діяльність через 25 років, допомігши створити УСКРаду в Києві, тепер має обов'язок оформити надбудову громадських організацій західньої діяспори для координації таких ділянок життя, які тої координації потребують і на які громадські централі в поодиноких країнах погодять ся і будуть готові таку громадську надбудову фінансувати.

Закінчення буде.

Оксана Сон

Подорож в дитинство

I

Певно якийсь скептичний читач, прочитавши заголовок мого допису, скрутить уста „в трубку" й незадоволено помандрує шукати „чогось цікавішого — трошки коротшого або довшого і менш сантиментального". Певно й буде інший, „втихомирений" після життєвого неспокою — такий, що прагне відрочити від надокучливих „гарячих" новин і шукає щось „для душі". Що ж, дорогі шанувальники, попрошу сердечно першого з вас — не поспішайте, будь ласка „перестрибнути" до іншого заголовку, а другому ласкаво додам — не посуджуйте надто строго, якщо невиправдала сподівань...

Дійсна подорож в дитинство? Це ж просто неможливо, фантазії! Ні, не фантазії і навіть не розтягнені до безмежности спогади.

Це було і так недавно, а ще — саме тут, далеко від того місця, де я народилася й виросла — на Другій авеню в Ню Йорку, в скромному, але нашому Українському Народному Домі.

Як і все решту в моєму житті зустріч ця не була випадком. Хоча мій батько любив натягати за ту символічність, яку я вкладала в кожен „малесенький Божий знак", якщо мій задум мав здійснитися. Не раз піджартовував наді мною в той „варварський" спосіб, а згодом признавався. Але все за порядком!

Традиційно чергове число „Свободи", куди було поміщене оголошення про доповідь спізнилося. На зміну плянів залишилося трошки більше доби. Тому перебігши згрубша по „головних" і „другочергових" завданнях нічого не залишилося, як безрадно опустити руки і з жалем признати безвихідь ситуації. Та коли чогось хочеш, то залізеш в „мишачу нірку", треба тільки знайти ті ножиці і викроїти латку часу на те бажане, а тим більше — на зустріч з дитинством.

Звичайно — це тільки алегорія, бо, на жаль, ніхто, навіть найбільші мрійники не можуть повернутися у безтурботне, нехай босоноге, але дитинство. Неможливо і крапка!

Та є 1000 і одна нагода „помандрувати" в той неповторний світ, який хоч досить віддалився, однак й далі для нас світить принадною зорею. Це мить, коли або когось зустрінеш, хто ділив той час з тобою, або знайдеш те, що було свідком тієї прекрасної пори підростання. От тому „відсунувши" пляни (те, що надавалося посунути) ми рушили до Ню Йорку на зустріч з людиною, яка може й сама не усвідомлювала власної вийнятковости, бо залишила невгасимий слід у душі багатьох моїх ровесників — українських дітей покоління середини 60-их років. Можна було б пропустити багато корисних порад (що підлітки дуже успішно роблять), якими батьки чи ті, хто справді дбає за молоду душу і намагаються заповнити, щоб вберегти, попередити неприємні, або й трагічні ситуації в їх житті. Можна пропустити, тільки чомусь назавжди залишилося, ніби закарбувалося в пам'яті, а згодом стало кредом життя вислів „Хочеш цього чи ні, а життя пишеться без чернетки". Влучно сказано. Часами варто було б переписати не одну сторінку, але...

В соняшний погідний день нежданно-негадано відбулося особисте знайомство з моїм улюбленим письменником - гумористом Олегом Чорногузом. Людиною не тільки з незвичайним ім'ям, бо асоціює воно з рідним кожному українцеві білим-білосніжним птахом, який на крилах приносить весну до нашої батьківщини — лелекою, але й з правдивим майстром найделікатнішого в світі матеріялу — майстром слова.

Білий птах з чорною ознакою... Хтось сказав, що імена в людей не випадкові. Придивляються до людини, до її зовнішности, поведінки, а опісля ... ніби втяв. Може й отак з'явилося на світі прізвище Чорногуз.

Тільки, що мені відомо про людину, яка так щедро засіяла зерно пошани до українського слова в моїй душі. Вірте, або ні — майже нічого.

Чи траплялося вам уявити людину, яку ніколи перед тим не зустрічали, але яка якимсь дивом увійшла у ваше життя й стала невід'ємною частинкою ваших думок. Маю такий „гріх". Пробую в уяві створити образ, котрий би при зустрічі поміг впізнати цікаву для мене людину. Яким „вийшов" образ Олега Чорногуза і чи співпав омріяний з оригіналом? Не зовсім. Але це аж ніяк не розчарувало, а навпаки втішило і ще більше захопило увагу, бо виявився він людиною непересічною, цікавою й цілеспрямованою.

Закінчення буде.

Іларіон Чолган

УЛЯНА ЛЮБОВИЧ — ПИСЬМЕННИЦЯ І ЖУРНАЛІСТКА

(Слово виголошене на вечорі У. Любович у Гантері і Ню Йорку)

У 1974 році — це майже 20 років тому — у видавництві „Слово" в Ню Йорку вийшла збірка віршів поетеси з Австралії Зої Когут. Є там вірш „Новим друзям", присвячений Уляні Любович:

Здається, що ми знались вже віками!
Здається, що не треба більше слів,
Лиш доторкнутись теплими руками
До теплих рук... і дотик цей зумів

Всю чужість стерти. І цілком байдуже,
Де йшло життя, з чого складались дні...
Лиш серце раптом декому затужить,
Що стрінутись прийшлося восени,

Коли життя вже битими шляхами
Листки всіх мрій змітає до межі...
Здається, що ми знались вже віками,
А розійдемось знову, як чужі...

Та може, може — близькими ми будем?

Зоя Когут повернулася Після короткого перебування в Америці до свого дому в Австралії, захоплена зустріччю і знайомством з Уляною Любович, мріючи, що буде з нею близькою завжди.

Які ми можемо бути щасливі, що нас не розділяють океани від Уляни Любович, що ми можемо бути її близькими друзями і звеличниками її таланту тут в Америці, в Ню Йорку, в Гантері. Час іде швидко, роки летять один за одним, але досягнення культурні лишаються — і сьогодні ми хочемо пригадати діяльність Уляни Любович-Старосольської на літературному і журналістичному полі.

Приготовляючи своє вступне слово, я натрапив на короткий життєпис письменниці, приготований нею для статті чи інформації до журналу. Життєпис написаний коротко, з тією скромністю, притаманною їй: „Моїми батьками були Дарія з Шухевичів Старосольська, піяністка в Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка у Львові та д-р Володимир Старосольський — професор університетів у Кам'янці Подільському, Відні і Празі, адвокат, оборонець політичних в'язнів, член НТШ у Львові..." Ці короткі інформації треба розширити. Вже прадід Уляни о. Осип Шухевич стояв близько Маркіяна Шашкевича і „Руської Трійці". Осип Шухевич видав збірку перекладів з Волтера Скотта і поетів Верґілія, Гердера, а в передмові до цієї книжки Іван Франко похвалив його. Син Осипа, а дід Уляни Любович Володимир Шухевич був відомим етнографом, автором знаменитої п'ятитомової праці „Гуцульщина". Мати ж Уляни, Дарія Шухевич, концертова піяністка і письменниця, авторка оповідань і поезій, що були друковані перед війною у львівському журналі „Нова хата". Батько Уляни д-р Володимир Старосольський — це одна з найсвітліших постатей Західньої України першої половини нашого сторіччя. Провідний адвокат і оборонець у процесах націоналістичної молоді, відомий діяч Української соціялістичної демократичної партії, професор права, автор капітального твору „Теорія нації", дорадник Митрополита Шептицького. У такій висококультурній родині виросла письменниця. Далі у життєписі вона пише скромно і коротко: „...студіювала у Познанському університеті економіку і одержала диплом маґістра економічно-політичних наук, а рівночасно вивчала журналістику і одержала диплом із цього фаху..."

Видно, що Уляна Любович, за родинною традицією, мала більший нахил до журналістики і пера, ніж до економічних студій і теорій. Після закінчення студій працювала у Львові в редакції журналу „Нова хата" та в редакції „Господарсько-кооперативного часопису". Видавала разом з братом Юрієм журнал нелеґального Пласту „На сліді". Тут появлялися перші її літературні речі, головно на пластові, молодечо-романтичні теми.

Про трагічний період у житті своєму і родини, після зайняття Львова большевиками у 1939 році, Уляна Любович пише: „Батька — Володимира Старосольського запрошено на посаду професора права Львівського університету ім. Івана Франка, але в грудні того ж року його покликали до університету і заарештували у кабінеті ректора. 13-го квітня 1940 року мою матір, брата Ігоря і мене вивезли до Казахстану. Там працювала в колгоспі при оранці поля, виробі саману (цегли) і кизяків та на інших фізичних роботах. Згодом працювала як книговод у колгоспі..."

У 1946 році, коли по війні було проголошено амнестію, Уляні вдалося виїхати до Польщі, а в 1966 році прибула до ЗСА. У життєписі не згадано, що в грудні 1941 р., на засланні в Казахстані померла мати, Дарія Старосольська, а в 1942 р. в далекому таборі на півночі помер від голоду батько, Володимир Старосольський.

Ці важкі роки заслання в пустелі Казахстану і родинної трагедії стали темою глибокого і сильного літературного твору. В 1969 році появилася книжка Уляни Любович „Розкажу вам про Казахстан". Поява її стала сенсацією в читацькому світі. В 1976 р. вийшло друге видання цієї книжки. Є також приготований до друку англійський переклад.

Твір „Розкажу вам про Казахстан" поставив авторку в

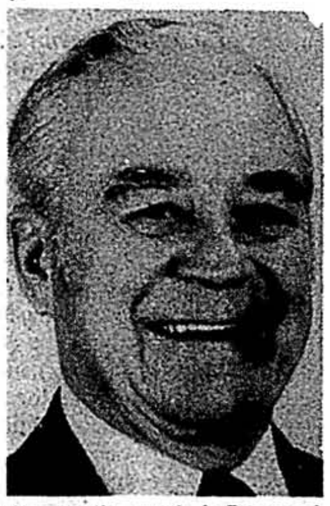
(Закінчення на стор. 8)

ПРОТОКОЛ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

СОЮЗІВКА
17-20 травня 1993 р.

(5)

Звіт головного радного Андрія Кейбіди

I deem it an honor and distinct privilege to have served the needs of the Ukrainian community as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association during the past 11 years.

The UNA continues its leadership role in promoting the principles of brotherhood, fraternalism, stressing patriotism and civic responsibilities for the benefit of our Ukrainian community and our nation by providing the necessary tools for our youth with sports programs and scholarships; for continuing education and reaching out to the needy, aged, infirm and disabled members. I am enjoying the responsibilities of serving the UNA in promoting its varied activities and future programs since it is the most respected and influential Ukrainian institution in the Western Hemisphere. I will continue to provide the incentive and spark to foster peace, harmony and unity amongst the membership as the emissary of the largest and strongest Ukrainian fraternal institution in the free world which has administered assistance to its membership for 99 years.

Participated at organizational and annual meetings of UNA Essex County District Committee which consists of twenty branches. Members of the Supreme Executive Committee were invited to lead the discussions of the various aspects of the UNA activities and to keep the members apprised of new insurance developments. Elected to serve on the executive staff of the district in order to assist in developing and participating in its many programs and actions.

Was delegated to attend the annual UNA District Committee meetings in Passaic, and Newark, N.J. as well as in Allentown, Pa. Discussions centered around acquiring new members and preparation for the celebration of the 100th anniversary of the UNA.

Appointed by the UNA Supreme President to serve as its representative on the Executive Board of the New Jersey Fraternal Congress for the past 11 years. Elected President for the period of 1991—1992 at annual N.J. Fraternal Congress at the National Fraternal Congress of America Convention in Nashville, Tennessee, which was held on September 25-26, 1992.

Attended the NJFC quarterly meetings where discussions were held relative to fraternal affairs affecting the activities of the more than 50 fraternal organizations throughout the state. Instrumental in having Gov. Jim Florio read and sign the annual proclamation designating June 8-14 as Fraternal Week. Was invited to attend the educational seminar sponsored by the Philadelphia Fraternal Societies in Philadelphia.

Coordinated ceremonies of Ukrainian Independence Day in Maplewood, N.J. where Mayor Robert Grasmere signed the proclamation at the regular meeting of the Maplewood Township Committee on August 24. The Mayor greeted over 100 community leaders and stated that he was happy to sign the proclamation in celebration of the birth of a new independent democratic state called Ukraine. The delegation proceeded outdoors to witness the hoisting of the American and Ukrainian flags and sang both national anthems. The Maplewood News Record published photos and an article relative to the commemoration.

At the request of the Supreme President, I represent the UNA on a coalition of 12 religious, racial and ethnic groups co-sponsoring a „Stamp Out Hate Campaign" statewide which was formulated by the American Jewish Committee. Two group witnessed the signing of proclamation by Gov. Jim Florio officially launching the campaingn to stop the spread of intolerance. The coalition's proposed plans include a Community Wide Forum on Prejudice Reduction to be held in the Spring; outreach efforts to religious communities; working with State Commission on Racial and Religious Violence and local human rights commissioners.

The Essex County Chapter of the Catholic War Veterans, at its 46th annual convention on Feb. 21, awarded me the coveted „FOR GOD" Award for „the many years of undying devotion, guidance and wisdom in emulating Christ's Charity towards others and with his patience and understanding of human nature and with tremendous enthusiasm inspired an increase of spiritual life for all others to follow.

The Maple Leaf Award, sponsored by Maplewood Civic Association, was presented to me on Sunday, March 28th, by Mayor Grasmere at The Woman's Club of Maplewood before an audience of 300. The award was created to recognize and honor not only volunteers who have made contributions to numerous activities through several civic and/or service organizations, but also volunteers whose energies focused on one or two special, longtime efforts, sans politics.

My wife, Evelyn, and I were inwited to attend the annual Christmas Party sponsored by the UNA for its employees and friends at the UNA headquarters.

As Secretary of UNA Branch 322, I organized seven new members and will continue to develop plans for organizing more members for the future growth and prosperity of the UNA.

In a personal vein, I wish to thank Zenon Snylyk, editor of Svoboda, and Roma Hadzewycz, editor of The Ukrainian Weekly, for their sincere consideration and excellent cooperation in printing my articles and congratulate them on the excellence of their respective newspapers.

Звіт головної радної Гелен Олек Скат

As I approch the end of my sixth term I realize how much we have accomplished but there is much more to do. We have many new programs and we must keep our membership informed but we take it for granted that our members are aware of this information through our publications. However, the best tool we have is through our dividend check distributions because active and inactive members receive them.

In Chicago one of the biggest events which I always attend is our Credit Union Day which draws thousands of people to Round Lake, and this is sponsored by Selfreliance Federal Credit Union.

In Florida, on January 31, 1993 I attended the blessing of a beautiful new Ukrainian Catholic Church in North Port, FL. where Fr. Iwan Tylawskyj is the pastor. This event was attended by Metropolitan Stephen Sulyk, Bishop Basil R. Losten, Bishop Robert S. Moskal, Bishop Innocent Lotocki, and Bishop Nevins of the Venice Diocese, and many many priests.

On February 14 I attended the banquet and the blessing of a new church for St. Michaels Ukrainian Orthodox Church in Pinellas Park, where Archbishop Anthony Shcherba participated. Fr. Michael Petlak is the pastor.

On March 28, 1993 I was asked to say a few words at the Annual Meeting of St. Wolodymyr Society Br. No. 377 in St. Petersburg, Fl.

I seem to constantly miss the organizational meetings held for Chicago as I am in Florida at the time. However, I ended this term by adding 17 new members.

Звіт головного радного Володимира Кваса

В минулому році брав участь в річному засіданні Головного Уряду. У звітовому році брав участь у зборах нашої Округи, як також в організаційних зборах в Олбані.

Репрезентував Український Народний Союз на З'їзді Молоді СУМА в Елленвіл, Н.Й., де було багато учасників, які тепло мене привітали.

В минулому році наша Округа була першуном на Америку і Канаду. У звітовому році наша Округа придбала тільки 47% призначеної квоти нових членів. Багато людей відвідували Україну, я також їздив в Україну на довший час, і це було причиною менших успіхів у членській кампанії.

Цього року доложу старань для організування нових членів для вшанування 100-ліття „Свободи" та Українського Народного Союзу.

Крім організаційної праці я був зайнятий в кампанії для признання фондів на побудову нового мосту в дорозі на Союзівку. Після довшої кампанії повітова влада погодилася признати на цей міст 400,000 дол., а наша громада Улстер Кавнті додала від себе 100,000 дол. З цього моста, який є на шляху на „Союзівку", найбільше користає наша оселя. Цей міст будуть будувати вже цього року.

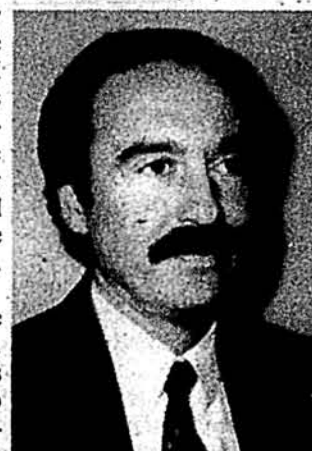
Я повторюю деякі речі із свого попереднього річного звіту, а то: Я вірю в молодь, бо я мав нагоду працювати з молоддю. Ми повинні переконувати молоде поколінн, що їхні батьки започаткували корисну працю для української громади і тепер вони мусять продовжувати цю працю. Я є певний, що шляхом сходин і зустрічей з молодим поколінням по деяких округах зможемо знайти свідомих та охочих людей до праці, в чому я можу їм допомогти.

Мої рекомендації для Союзівки

З бігом часу наші гості на Союзівці міняються; я працював від 1955 до 1984 року управтелем Союзівки і вже чимало давніх гостей не приїжджають (постарилися та повмирали) і їх треба заступити їхніми дітьми. Молодь також змінилися. Вона вимагає більше вигод і нових різнородних програм. Ми вже переробили деякі будинки і пристосували в них нові кімнати до вимог теперішніх гостей. Конечно треба запровадити компютери на Союзівці по всіх місцях, де як потрібно.

При кінці хочу подякувати Вам за Вашу увагу, як також подякувати Господеві Богові за те, що обдарував мене здоров'ям і силою для праці для нашої громади.

Звіт головного радного Володимира Корчинського

This past year began with my being elected as Chairman of the Syracuse — Utica District. I would like to take this opportunity to express my sincere appreciation to the Syracuse — Utica representatives for their trust and confidence in me and I am honored to have the priviledge of serving the U.N.A. in this capacity.

In May 1992, I attended the annual meeting of the U.N.A. Supreme Assembly. At this meeting I had the opportunity to serve on the Soyuzivka Committee, Aid to Ukraine Committee, Organizational Committee and Youth Committees.

As the president of Branch 271 in Elmira, N.Y., I compiled a history of this branch and submitted it to the U.N.A. for use in the upcoming U.N.A. book to commemmorate our 100th anniversary. I'd like to thank Mr. John Chopko, secretary of our branch, who provided me with all the books and records of our branch. Our almost 300 members are very pround that Elmira was one of the original thirteen branches which united to establish what today is the largest and oldest Ukrainian fraternal association in the United States and Canada.

On June 27, 1992, the Ukrainian national soccer team played against the U.S. World Cup team at Rutgers University. Our neighboring Ukrainian community in Johnson City, N.Y., organized a chartered bus trip for this event and I assisted them by singning up people in Elmira for this trip.

In August, I had the opportunity to visit Soyuzivka and be present at the Ukrainian Independence Day celebrations which were held there.

On October 17, 1992, I attended a seminar on new U.N.A. insurance products. This seminar was held in Rochester, N.Y. and included representatives from the Buffalo District and the Syracuse — Utica District. The speaker was Supreme President Ulana Diachuk who not only brought us up to date on the new U.N.A. products but also informed us of the latest developments in Ukraine as well as various other U.N.A. matters.

On November 21 1992, I was asked to represent the U.N.A. at a U.N.A. banquet in Rochester, NY, at which I delivered the keynote address.

On December 16, 1992, Syracuse, NY hosted the "DUMKA" choir from Kyyiv. The concert was well attended. Buses were chartered for this event by our communities in Utica, N.Y., Johnson City, N.Y. and I organized a bus from Elmira, N.Y. Many carloads of people also traveled to the concert from Auburn, NY. Special thanks and recognition is due to the concert committee which was headed by Dr. Rev. Myron Kotch. The committee's hard work and dedicated efforts insured the success of this concert.

In an effort to increase our membership, I organized a seminar to acquaint the Johnson City, NY Ukrainian community with the new U.N.A. products. The seminar was held on February 14, 1993 and the presentation was made by Mr. Robert Cook.

On March 20, 1993, I represented the U.N.A. at the annual meeting of the Syracuse — Utica District at which I was reelected Chairman. On march 27, 1993, I had the opportunity to represent the U.N.A. at the Rochester District annual meeting.

Finally, I was able to organize four (4) members for a total of sixty-five thousand dollars of life insurance.

Звіт головного радного Василя Ліщинецького

Завданням Головного Радного і Голови Окружної Ради є репрезентувати Український Народний Союз на терені округи Клівленд та полагоджувати спірні справи поміж членами та секретарями. Ці завдання я все старався виконувати солідно і совісно.

На доручення чи прохання Головного Уряду УНС впродовж звітного року виконоано слідуюче:

1. Брав участь у звичайних річних нарадах Головного Уряду в травні 1992.
2. Брав участь в Огайському Братерському Конгресі 9-11 жовтня 1992.
3. Організував і переводив організаційні наради Округи 8-го листопада 1992.
4. Організував і переводив річні збори Округи Клівленд 20-го березня 1993.

Моя діяльність у громадському секторі, як голови Українських Злучених Організацій Великого Клівленду, має певне відношення до Українського Народного Союзу, бо у всяких починах я завжди підкреслюю своє головство в Окрузі і позицію Головного Радного УНС. У громадській ділянці я організував, або координував слідуючі імпрези:

1. Зустріч із Анатолієм Лупинісом і Віктором Мельником 20-го квітня 1992.л
2. Репрезентував громаду у зустрічі з президентом Бушом в Клівленді 21-го травня 1992.
3. Зустріч із Михайлом Горинем 30-го травня 1992.
4. Виступ семінаристів св. Володимира з Канади 15-го червня 1992.
5. Бенкет в пошану амбасадора України Олега Білоруса 19-го червня 1992.
6. Зустріч із студентами Ґубернаторського Інституту 26-го червня 1992.
7. Представляв УНС на 45-ій Конвенції Українських Американських Ветеранів, 27-го червня 1992.
8. Зустріч із головою Верховного Суду України і юристами 12-го серпня 1992.
9. Участь в організації спроваджения літака „Мрія" 14-16-го серпня 1992.
10. Організував імпрезу в честь І-ої річниці відновлення Самостійності України 24-го серпня 1992.
11. Зустріч із Головою Верховної Ради Іваном Плющем і делегацією 30-го серпня 1992.
12. Виступ Депутата Верховної Ради України Евгена Гриніва 13-го жовтня 1992.
13. Виступ хору „Думка" в Клівленді 8-го грудня 1992.

Звіт головного радного Павла Дорожинського

Беручи активну участь у громадсьому житті української спільноти, мені дуже часто доводиться на різних форумах репрезентувати і популяризувати наскрізь добре і корисне ім'я Українського Народного Союзу.

УНС — це не тільки забезпеченева, але всеобіймаюча, передова установа з незвичайно великими заслугами для української громади, зокрема на Північноамериканському континенті. УНСоюз зі своїми дотеперішніми загального характеру колосальними успіхами, за час своєї 99-літньої діяльности, перевершив під багатьма оглядами всі інші українські організації та увійшов в історію української спільноти, як найстарша, найповажніша та з найбільшими осягами установа.

У цьому році відмічуємо 100-ліття появи щоденника „Свобода", у наступному році відмічуватимемо 100-літній ювілей УНСоюзу, і робитимемо це з великою гордістю та шаною.

Сьогодні, коли ми разом з українським народом переживаємо радісні і величні хвилини існування вже незалежної Української Держави, хоч, може, в не найкращих умовах, то все ж таки бажання і мрія наших предків, дідів і батьків, а в тому числі усіх наших союзових піонерів, які у тяжких і невідрадних умовах трудилися і працювали для добра українського народу і УНСоюзу, остаточно здійснилися і зараз всі ми спільно відзначуватимемо 100-ліття Українського Народного Союзу.

На тлі цих подій нехай послужить нам у нашій дальшій праці найкращі приклади наших попередників-піонерів, які поставили тверді підвалини під наш Союз.

Репрезентуючи і беручи участь у всіх Союзових активностях: нарадах, зустрічах, зборах, як у Торонто так і в інших центрах, я і надалі видвигаю та повторюю свою давнішу пропозицію, щоб УНСоюз у свій 100-літній ювілей рішився закупити у Києві відповідний будинок, в якому приміщувалися б: представництво УНС, „Свободи" та „Ukrainian Weekly",

Звіт головного радного д-ра Василя Лучкова

Минулого року ми відсвяткували першу річницю Суверенності України. З кожним днем Україна закріплює свою незалежність на політичній арені світу, хоч економічно майже ніякого поступу не зроблено. В зв'язку із цим, головні напрямні нашої праці в УНСоюзі не тільки змінились, але роздвоїлись, чи радше подвоїлись. Бо, окрім праці для розбудови УНсоюзу, ми також стараємось, як можемо, допомогти Україні стати незалежною в повному розумінні цього слова. В моєму випадку, це праця передовсім в галузі науки. І так, у звітовому часі я відчотири поїздки на Україну, між іншим, для наладнання справ відносно створення „Бібліотеки Діяспори" при Львівському Державному університеті. Під час останньої поїздки, із котрої я тільки що повернувся, відбулось урочисте відкриття цієї ж бібліотеки, на якому я виголосив ключеве слово. Також обговорено, із відповідними чинниками університетів України, створення таких „Бібліотек Діяспори" при кожному університеті України. В додатку, я й дальше допомагаю в програмі навчання англійської мови на Україні, яку спонзорує УНСоюз.

Очевидно, що праця для добра і розвитку УНСоюзу являється центром моєї діяльности. І так, я був присутній і брав активну участь на останніх нарадах Головного Уряду УНСоюзу. На цих же нарадах працював у слідуючих комісіях: Організаційній, Фінансовій, Братської Діяльности і комісії Допомоги Україні, в якій сповняв обов'язки одного із заступників голови і україномовного секретаря. Як член Стипендійної Комісіої, брав активну участь у цілоденному засіданні цієї ж Комісії в Джерзі Сити. На доручення головного предсідника УНСоюзу, репрезентував УНСоюз і Головний Уряд на крайовому здвизі СУМА в Ellenville, NY, на Ювілейних святкуваннях 65-го Відділу УНСоюзу в Ansonia, CT., на річних загальних зборах Округи Ню Йорк в Ню Йорку і на річних загальних зборах Округи Ню Гейвен в Hartford, CT.

Позатим, вже втретє переобрано мене Головою Округи УНСоюзу Ню Йорк, як також переобрано на чергову каденцію секретарем 16-го Відділу УНСоюзу в Spring Valley, N.Y.. До речі, наш Відділ являється головним рушієм суспільно-громадської праці в повіті Ракленд, Н.Й. (Rockland county) і це, до великої міри, спричинилось до того, що в порівнюючи маленькому українському середовищі, в звітовому часі я приєднав 14 нових членів. В додатку, втримую тісний телефонічний зв-зв'язок із Екзекутивою УНСоюзу і досить часто особисто відвідую членів Екекутиви в Джерзі Ситі.

На суспільно-громадській ниві, яку, до речі, дуже часто тяжко відокремити від Союзової, я є професором української літератури в Українському Вільному Університеті, Мюнхен, Німеччина, заступником Голови Фундації Українського Вільного Університету, головою Українського Бібліотечного Товариства, членом Академічного Сенату УВУ, членом Краєвої Команди Українських Американських Ветеранів, членом дирекції Приятелів УВУ і головою Ради Української Спадщини повіту Ракленд.

Під кінець хочу підкреслити, що наша допомога Україні, це тільки початок. УНСоюз зможе допомогти їй тільки тоді, коли сам буде сильний. А сила його — це поповнення членства. Тільки від нас залежить придбання нових членів. Консеквентно, від нас залежатиме сила УНСоюзу і його спроможність дальше допомогти нашій Україні. Тому доложім всіх зусиль щоби напередодні 100-ліття Батька-Союзу ми з гордістю могли сказати: „Ми зробили все що могли..."

5. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

З огляду на те, що д-р Н. Олесницький виїхав на два дні із нарад Головного Уряду, він подав свій звіт на ранній сесії в понеділок, 17-го травня. Запитів і дискусії над звітом не було.

Пообідню сесію присвячено звітам членів Головного Уряду. Пані Уляна Дячук тільки подала до відома, що за домовленням з управителем Союзівки Іваном Флисом, бенкет можна буде перенести на середу. Далі, гол. предсідник У. Дячук викликала членів Екзекутиви і Гол. Уряду щоб подали зміни чи доповнення до своїх звітів.

Аня Дидик Петренко : Я хочу в мойому викреслити точку про плянування Фестивалю на Союзівці літом 1993 року. Коли я писала звіт це було в пляні. Від того часу було рішено перенести пляни Фестивалю на літо 1994 і пов'язати його із 100-літтям УНС.

О. Благітка - Просив присутних звернути увагу на архітектурний проєкт перебудови входу до головного будинку УНС в Джерзі Сіті. Перебудова вже запляновано на цей рік. Із поданого звіту прошу усунути другу сторінку, бо це друкарська похибка.

В. Сохан : На початку звіту я подав список секретарів відділів, які померли у звітовому часі, та яких ми тут вшановуємо. Дуже прошу всіх звітодавців прочитати пильно видруковані звіти, в першу чергу свої власні і подати мені поправки до них, щоб ми їх без помилок видрукували у протоколі.

6. ДИСКУСІЇ НАД ЗВІТАМИ

Уляна Дячук, гол. предсідник відкрила листу дискутантів : В. Пастушок, інж. С. Куропась, Г.О. Скатт, С. Гавриш, Г. Пашен, А. Ремік, Р. Гадзевич, М. Душник.

В. Пастушок - до звіту Т. Шмаґали: Я, як голова. Контрольної Комісії скликаю засідання два рази в рік в березні і листопаді за попередньою домовою з Екзекутивою. Звичайно ми відбуваємо три дні на Союзівці неділю понеділок і вівторок а середу четвер і пятницю в Джерзі Сіті. Три контролери відбули всі засідання Контр. Комісії повних п'ять днів. Один член був перешкодженний своїми професійними обов'язками. Одначе Тарас Шмаґала відмовився бути присутнім повних п'ять днів на засіданнях Контр. Комісії. Він уважає, що це не портібне та вистарчає посидіти раз на засіданнях. Друге, на його думку, треба заплатити професійним контрольорам за перевірку книг. Я не можу погодитися на це, бо на мою думку, Конвенція нас вибрала і має довіря до нас, щоб ми сповнили свої обов'язки точно і совісно. Нам не потрібно, щоб посторонні люди мішалися в наші внутрішні справи. Коли ми питаємося скільки нас виносять кошти бюра професійних продавців, як теж чому пан Кук працює в нас без жодного контракту, чому ми йому платимо 120,000 дол. річно? Та які вимоги ми маємо до нього? Як ми його прийняли на працю, він мешкав в Джерзі Сіті, а тепер мешкає у Вермонт. Хто покриває кошти подорожі? Я знаю, що ми стараємося зменшити втрати членства і розгорнути працю бюра проф. продавців, але нам слід питатися, скільки нас це коштує і що ми за ці гроші корисного дістали? То є наш обов'язок як контрольори це прослідити і я хочу сповнити свій обов'язок супроти конвенції і членів, котрі мене вибрали на цей пост.

Коли пан Шмаґала не зацікавленний перевіряти ці справи і відбувати п'ять днів на перевірці, чи досліджувати всі наші видатки, він все може зрезиґнувати. Я не хочу нікому наказувати, як він має поступати, але хочу, щоб ніхто мене не критикував за те, що роблю свою роботу, згідно з нашим статутом. Тут теж хочу згадати, що не на місці було запрошення Т. Шмаґали п. Кука промовляти на засіданні Контр. Комісії без згоди членів Комісії. Мушу ствердити, що були конфлікти між членами Контр. Комісі і п. Шмаґалою, але ми хочемо в згоді працювати до кінця нашої каденції. Друге, уважаю що це конфлікт коли два контрольори є назначені до перевірки "Urban Renewal Corp.", бо тягар перевірки решта частини УНС спадає тільки на трьох членів комісії. Нам треба всіх п'ятьох і на будуче це повинно бути забороненне статутом. Я переглянув наш будинок в Джерзі Сіті, як теж Союзівку, зауважив великий поступ в направах і фізичному вигляді. Завдяки праці О. Благітки, ми змогли винаймати більшу частину порожніх поверхів в нашому будинку.

Тепер ще одне питання, а це є до видатків на Бюро у Вашінґтоні. Скільки виносять платні наших працівників там? Я вже переглянув це бюро і мушу признати, що воно знаходиться в чудовиму місці і повиною бути гордістю УНС.

С. Гавриш - На закид Т. Шмаґали, що ця Комісія видала більше грошей на дієти, хочу пригадати Т.Ш., що я був членом і попередньої Конт. Комісії. Минулоії каденції на зборах звичайно не був один контролер, окрім того від минулої каденції піднесено дієту.

Тепер коли п. Шмаґала переглядає тільки одну ділянку, а саме,"The Ukrainian Weekly", то йому може не треба п'ять днів на Контролю. Голова Конт. Комісії пан Пастушок має цілий великий будинок на перегляд. Він має довгі роки практики і знає, за чим дивитися. Контроля повинна бути всюди.

Друге п. Шмаґала закидає, що ми непотрібно забираємо час нашій Екзекутиві. Ми як контрольори тільки переглядаємо дані матеріяли і не мусимо перешкаджати в денній праці Екзекутиви.

Як можна писати в звіті, що не потрібна одна чи друга перевірка, коли п. Шмаґала не був ні при одній. Нас вибрала Конвенція, щоб ми працювали для добра Союзу, а не між собою мали суперечки. Одначе, хочу підкреслити, що все буду писати і казати, хто не має часу для Союзу нехай не кандидує на пост в Союзі.

Інж. С. Куропась - Річні збори мають віддзеркалювати роботу в УНС. Цього року зауважив, що багато бракує радних на цих засіданнях. Друге, звіти членів мають показати, що він зробив для Союзу, це не є контест популярности. Ми тільки повинні вибирати людей котрі зацікавлені працею в УНС.

Г. Олек Скатт - Хочу звернути увагу, що коли заходять зміни в УНС, Головний Уряд повинен про ці зміни бути поінформованний Екзекутивою. Члени в Чікаґо питалися про бюро в Алентавні, Па. Нас ніхто не повідомив про відкриття бюра. Дуже незручно, коли Головний Уряд не знає, що діється в УНС.

Г. Пашен - до пн-і У. Дячук - Як ви уявляєте собі УНС за 10 років? Які пляни ми маємо за будуче? Які пляни є для Округ? Також мушу признати, що заходять зміни і нові проєкти, про котрі ніхто мене не інформує, часом може довідаюся із Свободи або Weekly. Думаю, що конечно Екзекутиві інформувати і тримати контакт із Головним Урядом та повідомляти їх всечасно.

Р. Гадзевич - Чому в нашій пресі не подаємо де і як були розподілені наші фонди із збірки на Фонд Відродження України?

М. Душник - Питання про речененць, коли округи мають подати інформації про свої округи і відділи для публікації в пропамятній книзі. Чи то вже запізно це подавати?

До відповідей на вище подані питання, зголосилися члени Екзекутиви і Гол. Уряду.

Т. Шмаґала - Мушу признатися, що не годжуся із більшістю членів Конт. Комісії одначе, хочу підкреслити, що це не є конфлікт особистий, а просто тільки інакший погляд на обов'язки контролера. Конфлікт і виміна думок є корисні. Перш за все я відбув всі засідання Контрольної Комісії, але не уважав потрібним, щоб 5 осіб переглядало Союзівку.

Друге, я був Контролером і членом Urban Renewal Corp. від самого початку існування цієї установи, ніколи не уважав це ніяким конфліктом. Одне з другим не має нічого спільного. Годжуюся з панею Г. Олек Скатт, що ми повинні бути поінформовані що до змін в УНС. Мені тому цікаво послухати що п. Кук міг нам сказати про свою працю. Я теж хотів говорити з нашим гол. бухгальтером і на будуче хочу ще ближче з ними працювати, коли говоримо про контролі і праці нашої "Комісії". На будуче я хотів би, щоб ми, як Комісія, найняли власного професійного контролера, котрий би нам відповідав.

Одначе наша контрольна комісія входить в справи, котрі до нас не належать. Я уважаю, що наприклад платні наших урядовців і справи котрі торкаються щоденного порядку в бюрах УНС не є нашою справою.

Ще раз хочу подати до відома, що я співпрацюю з нашим бюром у Вашінґтоні, як дорадник. Ніколи ніхто мені за це не платив, ані не покривав жодних коштів зв'язаних з моїм побутом там.

Так я сказав і на дальше тверджу, що краще заплатити за професійних контролерів, а менше видавати на дієти контрольорів.

О. Благітка - Ми мусимо мати Контрольну Комісію. Рекомендації Контрольної Комісії є тільки рекомендації і не занчить, що Екзекутива мусить все виконати. Бюро у Вашінґтоні не тримає окремих книжок, чи рахунків. Всі рахунки виплачують із Головної Канцелярії.

У. Дячук - Кожна Контрольна Комісія працює інакше і має своє місце. Уважаю, що кожна Комісія робить те що може робити і те що має робити. Справа - бюра в Алентовн. Це є до певної міри експеримент. Ми хочемо спробувати, як це буде працювати. Справа пана Кука. Ми його прийняли на працю без контракту. Він відповідає і звітує мені безпосередньо. Нам треба розгорнути відділ проф. продавців, щоб могти врятувати великі втрати в членстві. Більшість членства понад 45 відсотків є у віці понад 65 літ. Пан Кук їздить, щоб зацікавити молодих людей віком 30-45 нашими асекураційними продуктами. Я роблю все можливе та іду на руку для бюра продавців, щоб вони були успішними. Ми приготовляємо нові аплікації, нові термінові поліси для професійних продавців. В однім році ми стратили понад 20 секретарів і наша будучність полягає на впровадженні успішного професійного бюра продавців. Хоч пан Кук виключно відповідальний мені, я ніколи нікому не забороняла говорити з ними і уважала, що добре буде коли Контрольна Комісія з ними поговорить. Уважаю, що Союзівка теж вимагає багато змін. Молодша ґенерація потребує і сподіється модерних і кращих обставин на Союзівці. Ми постійно стараємося ремонтувати і відновляти Союзівку. Це є великі кошти і тягар на нашу резерву.

У відповідь пані Душник, так ми плянуємо видання книжки про Відділи і Округи. Формально реченець вже минув, але нам треба матеріялів, так що прошу посилати.

пані Пашен - За 10 років, я думаю, що наша організація дещо зміниться, а саме відділи будуть існувати виключно для братської діяльности, окружні організатори будуть сповняти секретарські функції, вкладки збиратимимо безпосередньо до Головної Канцелярії, а у ключевих містах буде діяти наш професійний відділ продавців. Багато організації укр. діяспори, що тепер існують, перестануть існувати, але УНС надальше залишиться сильною братською установою.

У відповід ред. Р. Гадзевич - Головний проєкт нашого Фонду Відродження України це є програма "Teaching English in Ukraine" і подібна програма підвищення рівня навчання англійської мови тамошних учителів. Це в основному, де ми видаємо гроші із фонду. Про цю програму ми вже писали у Свободі і в Тижневику.

В. Дідюк - Неприсутність членів Гол. Уряду на тих зборах це доказ, що люди беруть на себе обовязки і потім їх не сповняють. Наш статут передбачає, що коли хтось не виконує їх обовязків, як йому допомогти і що ми можемо зробити.

В звітах майже нічого не згадується про відділи в Канаді. Достава газети до Канади далі дуже погана, чи то може бути вина нашої компютерної системи. Я думав, що конфлікти в Контрольні Комісії були вже полагоджені на засіданнях Контр. Комісії, Уважаю, що п. Т. Шмаґала непотрібно про них писав у своєму звіті. Ми не зустрічалися з п. Робертом Куком, бо він є працівником УНС, а не членом Екзекутиви і як працівник відповідає Екзекутиві за свої вчинки і працю.

У. Дячук - Пане Дідюк, мій звіт покриває Канаду. Хоч я не говорила про Канаду, я працюю над розвитком УНС в Канаді де податкова система, асекураційні закони є інакші. Ми тепер переговорюємо з одною великою асекураційною компанією про продаж їхніх продуктів. Це все забирає часу. Ця компанія тепер переводить організаційні зміни. На жаль, не все залежить від наших бажань і ми мусимо чекати.

В справі пана Кука; він не є працівником УНС, коли пан Евген Іванців є нашим працівником. Пан Кук працює без контракту виключно за домовленою заплатою. Справа доставки Свободи в Канаді, це льокальна справа пошти в Канаді.

Вол. Корчинський - Як щоб Ви мали оцінити працю професійних продавців, як би ви їх оцінити? Говорилося про можливість безпосередних вплат вкладок до Головної Канцелярії, якій робиться поступ в цей справі.

У. Дячук - Я в ції час не могла б дати нашим проф. продавцям жодної клясифікації, бо їхня праця є ще не скінчена.

В. Сохан - Я сказав би, що правильна оцінка це "Improvement Needed".

У. Дячук - В справі переходу на безпосередні вплати вкладок до Гол. Уряду я передбачаю це за 10 років. Перше ми мусимо перейти на нову компютерску систему, тоді дуже поступово будемо переходити на безпосередні вплати. Коли будемо з'єднувати відділи і секретарі будуть цього бажати, тоді перейдемо. Роля секретарів буде мінятися, але нам все буде треба секретарів, хоч їхні обовязки будуть інакші.

В. Ліщенецький - Контрольна Комісія має бути очима і вухами для Екзекутиви та слухати, що дієтся в терені, щоб передати бажання членів Екзекутиві. Коли ми питаємо про видатки професійного бюра продавців, про видатки пана Кука, чи про бюро в Алентавні, ми мусимо знати скільки ми видаємо і скільки ми дістаємо за наші гроші. Ми повинні бути поінформовані про все, що діється в Головній Канцелярії. Друге, нам треба впровадити якнайскоріше вплати вкладок безпосередньо до Головної Канцелярії.

д-р А. Чопек - Хочу тільки порадити, щоб ми мали написаний точний договір між паном Куком, а УНС. Які він має зобов'язання до нас, а ми до нього. Усна домова не є задовільна, конечно мати доброго адвоката і точний договір.

О. Благітка - Всі видатки на Організаційний Відділ є точно подані в мойому звіті. Там є подана статиска Організаційної праці, кошти організаційного Відділу, як і теж всі платні організаційного відділу. Витрати на медичне забезпечення працівників УНС підвищилося в цьому році на 15% і мн видали понад 100,000 дол. Друге, на пенсійний Фонд працівніків ми мусимо доложити велику суму цього року. Ми шукаємо, як зменшити всі ці кошти, навіть думаємо замінити на інший забезпеченевий плян.

На цьому закінчилася дискусія і відповіді членів Головного Уряду.

7. ЗВІТИ

Звіт головного редактора „Свободи" Зенона Снилика

Відбуваються ці наради Головного Уряду напередодні двох великого значення „милевих стовпів" в історії нашої установи і його органу „Свобода" — його надходяче століття безперебійної появи, як і століття Українського Народного Союзу. Це століття жертвенної праці, постійного піклування членством і майном, невтомних організаційних заходів для забезпечення росту УНСоюзу у його службі українській громаді і українському народові на його рідних землях. І в цьому сила Божого Провидіння, що власне напередодні цих столітніх ювілеїв праця п'ятьох поколінь американських українців увінчалась благословенним успіхом — Україна відзискала свою незалежність і тепер утверджує свою державність. Наші громади в ЗСА і в Канаді допомагають у цьому процесі, більш того вони стараються вплинути на уряди країн свого поселення допомогти знищеній Україні стати на власні ноги. У цій новій для нас ситуації ще не викристалізувались тривкі напрямні співвідносин, дещо робиться спонтанно, поспішно, а може й нерозважно. Тому тут і там трапляються непорозуміння, а то й хаос, який не приносить користи українському народові, ані його вітці в західній гемісфері. Ми уважаємо, що наше спілкування з Україною повинно бути процесом взаємопоповнення, а не взаємопослаблення, чи, не дай Боже, взаємовизискування. Тільки сильна українська громада тут зможе допомагати Україні там. Такої редакційної настанови ми дотримувались протягом минулого року від останніх нарад Головного Уряду УНС і цієї настанови будемо дотримуватись в найближчому майбутньому.

„Свобода" пробивається в Україну приспішеними темпами, не так дорогою передплат, чого й не можна сподіватись у цій економічно нестабільній ситуації там, але дорогою пересилки її туди нашими передплатниками, перевозом принагідних чисел туристами тощо. Це нам відомо з листів, які отримуємо з України, як і від відвідувачів. Ми постійно перевіряємо можливості пересилки чи друкування „Свободи" в Україні. Ми будемо готові коли така можливість відкриється.

Зростає кількість матеріялів, що приходять до нас з України. Пишуть до нас науковці, письменники, журналісти і хочуть себе публікувати в „Свободі". Це також свідчить про популярність нашої газети в Україні.

Достава нашої газети до передплатників дальше погана, хоча кошти зростають постійно. На часі було б нашій Екзекутиві таки замовитись на побачення з головним постмастером у Вашінґтоні і пригадати, що американські газети, доставлювані такою самою клясою, приходять вчасно, а наша газета є під цим оглядом мабуть дискримінована.

Значно зросли платні оголошення в нашій газеті, що свідчить про зацікавлення Україною західніми підприємствами різних родів.

З початком 1993 року пішов на пенсію ред. Володимир Левенець після 20-ох років праці в нашій газеті, при чому він заступав мене у моїй відсутності. Як і раніше ред. Людмила Волянська і Тамара Кардашинець, ред. В. Левенець висловив готовість кожночасно нам допомагати. Покищо ми не знайшли кандидата на опорожнене місце. Тепер редакція працює в такому складі: Любов Коленська, Христина Ференцевич, Раїса Руденко, Роман Юревич, Петро Часто, а на неповний час затруднені ред. Іван Кедрин, Ольга Кузьмович і Галина Колесса. Число кореспондентів і дописувачів з громад зростає. Аґентство УНІАР є нашим постійним джерелом інформацій з України, а головним коментатором в Києві є Микола Руденко.

До 100-ліття „Свободи" плянуємо видати спеціяльне число 15-го вересня ц.р., влаштувати симпозіюм та прийняття в нашій будівлі. Очевидно, альманах на 1994 рік буде у великій мірі присвячений 100-літтю УНСоюзу.

У друге сторіччя нашого видання, як і Батька Союзу, вступаємо з оптимізмом і з бажанням використати нові горизонти їх дальшого росту і розвитку та поширення нашої служби українським громадам на поселеннях і українському народові на батьківщині, щоб слова „Україна і українець" були відомі і шановані в усіх частинах земної кулі.

Звіт головного редактора The Ukrainian Weekly Роми Гадзевич

As of this writing, The Ukrainian Weekly, in its entirety, is being produced on our recently purchased Macintosh computer system (using Microsoft Word for word-processing and QuarkXPress for page composition). Though we are still learning the ins and outs of the new system, all the Weekly's editors and typesetters, and our paste-up person, are using it. As time goes on, we will become more proficient and will utilize more of what the system has to offer. I should note here that both the editors and typesetters completed training in use of the word-processing software; the typesetters are now learning other programs used for production of the newspaper. Incidentally, our friends who work in the publishing field tell us that the system purchased for us by the Ukrainian National Association is state of the art.

There were staff changes as well. Our editorial assistant, Tamara Tershakovec, left The Weekly in August 1992, after having given us plenty of notice of her intentions (for which we were grateful, though we were sad to bid her adieu). Associate Editor Chrystyna Lapychak had left earlier, in February. We filled both openings at the same time. On June 29 and 30, respectively, Andrij Wynnyckyj of Toronto and Roman Woronowycz of Detroit came on board. On October 1, 1992, they were formally named staff writers/editors. Ika Koznarsky Casanova continues to be an editorial staff member on a part-time basis.

During the report period, Associate Editor Marta Kolomayets was our Kyyiv correspondent through the end of August. She was joined in Kyyiv at the beginning of that month by Assistant Editor Khristina Lew, whose tour of duty was to last through January. Unfortunately, Ms. Lew took ill and was forced to come home early, at the end of October. Ms. Kolomayets then returned to Ukraine for a three-week period in December to cover the fourth congress of Rukh, the Popular Movement of Ukraine, and other important developments at that time. Ms. Kolomayets returned to Kyyiv in February for another tour of duty that will last through the autumn of this year. At the Kyyiv Press Bureau we now have a very competent and dependable secretary, Vika Hubska.

On the production side, there was some very bad news as our sole typesetter Awilda Arzola, who's been at The Weekly for more than 12 years, broke her hip in March and will be out of commission for several months. We struggled with typesetters borrowed from Svoboda until we were lucky enough to hire a temp who works four days a week. Dana Rigalski, who used to be The Weekly's paste-up person, also does typesetting. Paste-up is now the job of a new employee, Serge Polishchuk, who has become invaluable as he has mastered page composition using the QuarkXPress software.

New at The Weekly

The Ukrainian Weekly is being cited more and more often as a primary source of information by researchers and the media. For example, quite a few recent articles released by the Research Institute of Radio Free Europe/Radio Liberty have references to Weekly articles in their footnotes. The same can be said of scholarly articles published in various journals. The Prague Post, an English-language weekly newspaper, uses The Ukrainian Weekly as its source for news from and about Ukraine which appears in a newsbriefs-style format in a column titled "East View."

The Weekly is now indexed in Ethnic Newswatch, a full-text multicultural reference database published by Softline Information Inc. Thus, articles from The Weekly appear on CD ROM and are widely available to libraries and other subscribers to this service. Ethnic Newswatch is also available as an online product through Nexis/Lexis, which has 250,000 subscribers. At a recent trade show, The Weekly was featured as a new title available on Ethnic Newswatch and a special press release was prepared to highlight the genesis and focus of The Weekly.

Other developments at The Weekly included the publication of our second readers' survey on the eve of the newspaper's 60th anniversary. The results were published in the March 28 issue. We were happy with our readers' reactions and we've already begun implementing some of our readers' suggestions. (A copy of the questionnaire results is appended to this report.) The major finding of the survey was that news from Ukraine and Newsbriefs were by far the most widely read features.

As of this writing, The Ukrainian Weekly is to be highlighted on the television program "Kontakt," which airs in two major markets, New York and Toronto. Soon after that, advertisements promoting The Weekly will be aired on that show.

Now under discussion between the UNA and Air Ukraine is the possibility of distributing The Ukrainian Weekly and Svoboda to passengers flying that airline. The logistics have yet to be worked out.

Our correspondents

The Weekly is fortunate to have a host of regular correspondents, analysts and commentators. Among them are Chris Guly (Ottawa), Oksana Zakydalsky (Toronto), Orysia Paszczak Tracz (Winnipeg), Nestor Gula (Toronto), Tamara Stadnychenko and Olena Stercho (Philadelphia), Daria Markus (Chicago), Myrosia Stefaniuk (Detroit) and Marta Dyczok (London). Occasional articles were also submitted by our colleague from Pittsburgh, Bohdan Hodiak, and by Linda Hodges of Ames, Iowa, and Dana Korchinski of Calgary, Alberta. Our analysts include Roman Solchanyk and Bohdan Nahaylo of Radio Liberty, and David Marples of the University of Alberta.

Roman Sawycky and Oles Kuzyszyn continued to write about the music world, and Virko Baley began a music column titled "Notes from the Podium." Arcadia Olenska-Petryshyn continued her series of occasional articles on Ukrainian artists. Myron Kuropas is our lone columnist, but several writers contribute commentaries more or less regularly, including Eugene Iwanciw (UNA Washington Office) and Orest Deychakiwsky (Washington). Andrew Fylypovych, a Philadelphia attorney, did an excellent job covering U.S. proceedings in the case of John Demjanjuk.

During the report period, contributing writers from Ukraine included Chrystyna Lapychak, Irene Jarosewich and Roma Ihnatowycz, three transplanted North Americans. Kyyiv writers whose articles (translated into English) appeared on the pages of The Weekly were: Borys Klymenko, Dmytro Filipchenko and Volodymyr Skachko. It is appropriate also to mention those participants of the UNA's Teach English in Ukraine Project who penned articles on their experiences: Vera Kap, Marie Halun Bloch, Katya Tymkiw, Zenia Kunasz and Chrystyne Murskyj.

And, though this list of correspondents appears long, there are many other writers who helped make The Weekly a more interesting paper to read.

Major news stories

I'm sure all of you are very aware of the stories covered by The Ukrainian Weekly during the report period (May 1992 through April 1993). The following, therefore, is meant only to be a brief summary of the types of news featured on the pages of our newspaper.

Developments in Ukraine were most prominently highlighted. These included the work of Ukraine's embassies and other diplomatic representations, Ukraine's foreign policy, economic reform and privatization, changes in the composition of the Cabinet of Ministers, the work of the Parliament, and the power struggle between parliamentary and presidential authority.

Also covered were Ukrainian-Russian relations, Ukraine's nuclear status and the issue of START I, and the balance of power between democratic forces and former Communists. Military issues, the Chornobyl nuclear accident's continuing consequences, the first anniversary of Ukraine's independence, Church affairs, changes within Rukh and the World Forum of Ukrainians held in Kyyiv were among other stories given prominent play. Special attention was focused on Ukraine's participation in the Olympics and its emergence in the international sports arena.

News about the Kyyiv visit of the Congressional delegation headed by Rep. Richard Gephardt, the work of the U.S. Embassy and Ambassador Roman Popadiuk, and business developments rounded out the picture.

In the United States there were developments in policy toward Ukraine, including the most recent flap over a planned visit to Washington by Ukrainian Prime Minister Leonid Kuchma. The Weekly focused also on the U.S. visits of many Ukrainian officials, among them President Leonid Kravchuk and Foreign Minister Anatoliy Zlenko, and the opening of Ukraine's Embassy. Other articles covered such programs as the Peace Corps and the Freedom Support Act, as well as specific projects funded through the USIA and USAID. I would be remiss not to mention the coverage given to issues of interest to Ukrainian Americans at the time of the presidential campaign as well as the threatened cutbacks at RFE/RL.

From Canada there was news of the Partners in Progress program of assistance to Ukraine, the arrival of Ambassador Levko Lukianenko, the convention of the Ukrainian Canadian Congress and the election of its new leadership, the work of the Canadian Friends of Rukh and the dispute among its ranks over the direction of this organization's work, and, finally, the controversial installation of the Rev. Roman Danylak as bishop of Toronto's Ukrainian Catholic Eparchy, the retirement of Archbishop-Metropolitan Maxim Hermaniuk and the appointment of his successor, the Rev. Michael Bzdel.

Diaspora assistance to Ukraine remained a major focus of The Weekly's news coverage, which looked at the work of the Coordinating Committee to Aid Ukraine, the Children of Chornobyl Relief Fund, the Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine and countless other programs, ranging from the Medical Clinic on Wheels to that of UkraineAid.

The case of John Demjanjuk and, in particular, allegations of misconduct and fraud in the United States by the Office of Special Investigations continued to make headlines in The Weekly.

Among the hot issues covered during the report period was Time magazine's slanderous caption of a photo used to illustrate an article on rape as an instrument of war.

As far as the UNA is concerned, stories in The Weekly focused on its myriad achievements, including the highly successful Teach English in Ukraine Project, its scholarship program, and its sponsorship of the U.S. tour of the Dumka Ukrainian State Choir. Noted on the pages of our newspaper were UNA expenditures aimed at helping Ukraine; these ranged from grants to the University of Kyyiv-Mohyla Academy to one student's assignment to help her fellow students in Ukraine gain entrance into U.S. colleges and universities. As usual, The Weekly provided ample space to the many instances of UNA support of our Ukrainian American and Ukrainian Canadian communities. Currently The Weekly is reporting on preparations for two centennials: Svoboda's and the UNA's.

Conclusion

To conclude, I would like to express thanks to the entire staff of The Ukrainian Weekly, and especially to those who have served under much less than ideal conditions in the Kyyiv Press Bureau. I am truly pleased with the fine work they are doing and with the magnificent cooperation among all at The Weekly.

As the Kyyiv Press Bureau has proven itself over and over, I would also like to recommend that we focus attention on its many needs, including more appropriate office space and equipment, and special medical insurance plus a travel allowance that would enable our Kyyiv correspondent to travel back to the U.S. (to touch base with the home office and "regroup") at the midpoint of her/his tour of duty. In short, the persons working in Ukraine deserve extra consideration and encouragement for their exemplary efforts.

RESPONSES TO WEEKLY QUESTIONNAIRE

	much more	more	same	less	much less
The arts	28	22	90	21	8
Books	23	47	73	21	3
Business	24	40	79	22	1
Church affairs	12	24	71	36	24
Columnists	19	42	84	15	3
Commentaries	24	47	84	14	1
Editorials	17	26	111	11	4
International news	27	40	65	24	13
Interviews	20	50	82	20	6
Kyyiv bureau reports	71	46	47	3	—
Letters to the editor	26	36	95	4	1
Local communities	13	30	66	33	25
National news	6	21	85	30	30
Newsbriefs on Ukraine	75	14	44	2	—
Notes on People	20	20	82	32	3
Press review	21	43	32	12	3
Preview of Events	23	36	80	16	5
Scholarship/education	10	13	84	41	20
Sports	14	18	70	32	32
Turning the pages...	10	15	96	21	17
UNA	5	9	63	59	45

Звіт управителя „Союзівки" Івана А. Флиса

Good morning ladies and gentlemen. It seems like yesterday that I gave my last report. I don't want to bore you by repeating myself year after year, so I thought I would just make it short and simple. I will give you an idea of what has been accomplished and what will be accomplished this year, and take a quick look into the future.

This past summer was like off-season. Many people visited Ukraine instead of here, and the weather was miserable. Fortuntely we still had the weekends and banquets and that saved us.

For this year, we hope that our regular customers will be returning. I think less people will be travelling to Ukraine this summer, and the forecast is for a hot summer. I feel that new customers are increasing steadily. These are mostly people who came off season for a wedding or function and want to see what summer at Soyuzivka is all about.

Many younger families are returning. There is an increasing number of smaller functions such as birthdays, showers, anniversaries, and especially christenings celebrated by people who worked here or were married here.

I've been asked to decrease my expenses; especially in the off-season when there is no money coming in. To give you an idea: April disbursements were cut in half compared to last year, while income was increased by $10,000.

Labor was also cut by $10,000 from January through April, as compared to last year. have been asked to cut labor by 25% this year and I plan on accomplishing this by cutting 25% of the labor for each function. There will be no early employment for summer help and 25% less than usual. With these cuts we are going to try our best to provide the service people have come to expect from us. To date we have received 120 applications for 45 available positions. To say the least, I'm not the most popular person anymore. The harassment from friends, parents, aunts, uncles and UNAers is becoming very uncomfortable. But all I have to say is the buck stops with me.

As far as the budget goes, it all has to do with the availability of money, with a big emphasis on priorities which are constantly changing.

I repeat: PRIORITIES!

There is a lot to do to the existing resort to even consider expanding. All in due time. I feel Mrs. Diachuk has touched on the subject in her report and there is no need to rehash. Soyuzivka is under constant repair with preventive maintenance in mind.

Water treatment plant — 2/3 this year, the last 1/3 next year.

Water tank — repaired constantly.
Baby pool — Money for engineer's fee's.
Guard rail.
Chapel roof.
Painting the Main House.
Fire escape.
Fireplace doors.
Recital hall boiler and duct work.
A.C. for energy efficiency.
Furniture for lobby.
Creative playground.
Funds for catering and misc. furniture.
Tree harvesting.
Trails for mountain hikes and horseback riding.
Quick overview of the future.
Veselka bar and recital hall.
Kitchen.

Звіт директора бюра УНС у Вашінґтоні Евгена Іванціва

INTRODUCTION

With United States' recognition of Ukraine on December 25, 1991, the activities of the Office changed and increased in both workload and importance. The groundwork laid with Congress, the Executive Branch, and the press since the establishment of the Office on July 1, 1988 was indispensable in assisting Ukraine in the establishment of relations with the United States.

The work of the Office is many faceted, all aspects of which contribute to the overall task of promoting the interests of UNA, its members, the Ukrainian-American community, and the people of Ukraine. This report will attempt to capture the various types of activities which the office was engaged in during 1992. It is divided into a number of categories including Administrative, Finances, Daily Routine, Liaison Activities, Projects/Issues, and Press.

ADMINISTRATIVE

STAFF

The staff included Eugene Iwanciw, Director, and Maria Lischak, Administrative Assistant/Secretary.

OFFICE

The office is located in Suite 859 at 400 North Capitol Street, N.W., Washington, three blocks from the Senate Office Buildings.

FINANCES

Attached to the end of this report is the financial statement for 1992. The statement is broken down into two categories: budget expenditures (operating cost of the office) and capital investment (purchase of furniture and equipment). Budget expenditures is further broken down into ten categories of operating costs.

DAILY ROUTINE

RESEARCH

Each day the office reviews numerous publications including daily newspapers (The Washington post, The Washington Times, The Wall Street Journal, The Financial Times, and the New York Times), the Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL) Daily Report, the Congressional Record (the transcript of all official work of the Congress), the Congressional Quarterly (a weekly publication about the activities in Congress) the Foreign Broadcast information Service (FBIS), as well as other publications. Articles of interest are filed for reference and FAXed to the Ukrainian Weekly, Svoboda, the Ukrainian Embassy and Missions, and Ukrainian organizations in the United States, Canada, England, and Ukraine.

ADMINISTRATION

The office remains in telephone contact with the Home Office and the newspapers on a regular basis. A monthly Financial Report is filed with the Supreme Treasurer. The Office maintains a ledger for all financial transactions and receipts for each item are filed with the Supreme Treasurer.

PUBLIC RELATIONS

The Office welcomes all visitors to the Office. During 1992, the Office was visited for the first time by over 60 individuals including congressional staff, representatives from numerous Ukrainian organizations, representatives of other ethnic groups, and Ukrainians from around the world.

During 1992, there was a tremendous increase in requests for information about Ukraine from Congressional staff, Departments of the Executive Branch, research organizations, and businesses. In addition there were numerous requests from students. While in the past many requests concerned immigration issues including permanent immigration, refugee petitions, and visas, in the latter part of 1992 requests for economic information about Ukraine increased dramatically.

LIAISON ACTIVITIES

UKRAINIAN COMMUNITY

The Office has been working with numerous organizations in the community including UNIS (the UCCA Washington Office), the World Congress of Free Ukrainians, Prolog, the Ukrainian Press Agency (London), the Friends of RUKH Committees in the United States and Canada, the Ukrainian Canadian Committee, the Ukrainian American Justice Committee (Chicago), the Ukrainian Human Rights Organization (Philadelphia), Americans for Human Rights in Ukraine (AHRU), Smoloskyp, the Ukrainian American Bar Association(UABA), the United Ukrainian American Relief Committee (UUARC), the Ukrainian Archives Museum (Cleveland), the Ukrainian Catholic Church, the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, Ukrainian American Veterans (UAV), and Visits International for Soviets and Americans (VISA).

In an effort to achieve greater community involvement in the political arena, the office sent mailings to all national Ukrainian-American organizations as well as providing information through the UNA newspapers.

OTHER GROUPS

The Office has been working with organizations in the Armenian, Estonian, Georgian, Hungarian, Jewish, Latvian, Lithuanian, Polish, and Russian ethnic communities.

In the latter part of the year, the Office rejuvenated the East-European ethnic Coalition which it organized in 1991. In addition to the original membership of UNA, the Armenian Assembly of America, the Joint Baltic American National Committee, the Estonian American National Council, the American Latvian Association, the Project for Peace (promoting Georgian independence), the Lithuanian-American Community, the Congress of Russian Americans, and the Romanian-American Foundation, the following members were added: the Hungarian American Coalition, the Polish American Congress, and the National Federation of American Hungarians.

The Office Also worked with the National Fraternal Congress of America (NFCA) on the issue of taxation.

EXECUTIVE BRANCH

The Office worked with the White House, Department of State, Department of Transportation, Department of Justice, Department of Education, Department of Commerce, Department of Treasury, Department of the interior, U.S. Information Agency, Voice of America, Immigration and Naturalization Service, and the Peace Corps. A representative of the Office attended numerous meetings and briefings at the departments and agencies as well as at the White House. Working with UNIS, the office helped organize numerous meetings with White House officials prior to President Kravchuk's visit to Washington in May. In addition, a series of meetings were held with White House and State Department officials regarding the Freedom Support Act.

CONGRESS

The Office maintained liaison and worked with the Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission), Senate Committee on Foreign Relations, Senate Committee on Finance, Senate Committee on the Judiciary, Senate Committee on the Environment and Public works, House Committee on Foreign Affairs, House Committee on Interior and Insular Affairs, House Committee on the Judiciary, House Committee on Post Office and Civil Service, House Committee on Ways and Means, individual Members of the House and Senate, and the Library of Congress.

The Office is in regular contact with each congressional office through mailings and telephone. Background information is compiled and provided to each new Member of Congress. Each congressional office receives the Ukrainian Weekly. In addition, the Office sends each congressional office reprints of important articles and the latest information about events in Ukraine. Targeted mailings included information about Chornobyl on the sixth anniversary of the disaster, and copies of articles detailing the resurgence of Russian imperialism. Letters of appreciation are routinely sent to all Members of Congress making statements about Ukraine in Congress or co-sponsoring Ukrainian resolutions.

NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS

The Office worked with the National Endowment for Democracy (NED), AFL-CIO, Center for Strategic and International Studies (CSIS), Heritage Foundation, Harvard Ukrainian Research Institute (HURI), American Enterprise Institute (AEI), Citizens Democracy Corps (CDC), the Hudson Institute, the RAND Corporation, the Center for Security Policy, the Coalition of State Governments, Kansas University, the National Forum Foundation, and Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RE).

COMMUNICATIONS

Communications is an important part of any office. In 1992, the Office received about 3,500 pieces of mail and sent out about 9,000 mailings. Increasingly, the Office is receiving letters from Ukraine on a variety of topics.

During the year, the Director of the Office appeared before numerous groups to speak about Ukraine and Ukrainian-Americans. These included ten student and senior citizens groups visiting Washington under the auspices of the Close-Up Foundation program and foreign political leaders visiting Washington under the auspices of the U.S. Information Agency. The Director also participated in three U.S. Government sponsored RAND Corporation exercises on nuclear conflict, lectured at the Foreign Service Institute (U.S. Department of Defense), lectured twice at American University, lectured at a Strom Thurmond Institute (Clemson University) program, and gave presentations at the annual conference of The Washington Group and the Convention of the UCCA.

UKRAINIAN POLITICAL LEADERS

The Office coordinated and assisted the Washington visits of a number of Ministers and Parliamentarians from Ukraine, arranging meetings with Members of Congress, representatives of the Executive Branch, and the press.

PROJECTS/ISSUES

The Office has been involved in numerous projects, some of which are on-going. The major projects are summarized below:

FREEDOM SUPPORT ACT

President Bush proposed the "Freedom for Russia and Emerging Eurasian Democracies and Open Markets (FREEDOM) Act" during 1992. From the time of its introduction in the Congress, the Office worked at trying to change the name and insure that Ukraine receive its fair share of assistance. To this end, the Office worked with a coalition of agricultural, civic, and business organizations in a coalition organized by Representatives Dave Nagel and Jim Leach. The Director met with numerous Congressional leaders including Speaker Tom Foley, Majority Leader Dick Gephardt, Minority Leader Bob Michel, and Minority Whip Newt Gingrich. Meetings were also held with the National Security Council advisor Ed Hewitt and the Coordinator of U.S. Assistance Ambassador Richard Armitage. In the end, the UNA opposed the legislation due to lack of guarantees of assistance to Ukraine and the continued reference to the bill as the "Russian Aid Bill". Due to the Office's efforts, Majority Whip Dave Bonior entered into the debate record that his support for the bill was based on the understanding that Ukraine will receive its fair share of all assistance.

TRIP TO UKRAINE

In January, the Office Director traveled to Ukraine to meet with its leadership. He met with President Kravchuk, Foreign Minister Zlenko, and various Members of Parliament. Among the issues discussed was the establishment of the Ukrainian Embassy in the U.S. and the introduction of the Peace Corps in Ukraine. During the visit, Foreign Minister Zlenko announced the establishment of an Advance Team for the establishment of a permanent embassy in the U.S. Throughout the year, the Office provided information to the Foreign Ministry concerning issue of importance to Ukraine.

VISIT OF PRESIDENT KRAVCHUK TO THE U.S.

The Office worked with the Ukrainian Embassy and the Advance Team to organize the May visit of Chairman Kravchuk to the United States. Specifically, the Office assisted with organizing for President Kravchuk a meeting with the leadership of the U.S. Congress, a press conference, an appearance on McNeal/Lehrer, an interview on CNN, and a Congressional reception. The Office also organized and coordinated the official opening of the Ukrainian Embassy in Washington by President Kravchuk with Secretary of State Baker in attendance. Lastly, the Office scheduled a meeting for the Ukrainian President with Dr. Zbigniew Brzezinski.

UKRAINIAN EMBASSY

The Office worked closely with the Advance Team for the establishment of a Ukrainian Embassy in the U.S. The Office was involved in formulating a budget for the embassy, locating office space to serve as the temporary embassy, the negotiation of the contract, and the purchase of the telephone system and furniture. As the Embassy expanded, the Office assisted the Ambassador in locating a permanent building for the Embassy, the negotiation for its purchase, and the eventual purchase of the building in the Georgetown section of Washington. Negotiations with the Department of State, which initially refused to give permission for the purchase, were assisted by the Office.

The Office continued to assist the Embassy on a wide variety of fronts including organizing meetings for Embassy personnel with journalists and congressional personnel as well as speaking events. The Office routinely provides the Embassy with information, including newspaper clips on a daily basis, and briefings. Over two dozen memos about issues of importance to Ukraine were provided the Embassy during 1992.

TARAS SHEVCHENKO STATUE

In mid-1992, the Office contacted Secretary of the Interior Manuel Lujan about the need for repair to the plaza surrounding the Taras Shevchenko Statue. In July, a meeting was held with Department of Interior and National park Service personnel. Secretary Lujan, at a visit to the statue, announced an Architectural and Engineering Study, a rehabilitation project, and implementation of a landscape plan. Secretary of Veteran Affairs Ed Derwinski and Political Attache Volodymyr Zabiha; 10 of the Ukrainian Embassy also attended the visit.

UKRAINIAN-AMERICAN VETERANS BILL

On February 20, 1991 Representative Benjamin Gillman (R-NY) introduced legislation, H.R. 976, which would grant a federal charter to the Ukrainian American Veterans, Inc. (UAV). The Office worked closely with the UAV to promote this legislation.

ASSISTANCE AND GRANTS TO UKRAINE

A major part of the work of the Office during 1992 entailed U.S. Government Foreign Assistance programs for Ukraine. UNA established the Ukrainian national Foundation as a mechanism for providing assistance for projects in Ukraine. Through this Foundation, UNA will be eligible for funding from the U.S. Government and foundations.

The Office established a Ukrainian-American Database which collects information from Ukrainian-Americans willing to work in Ukraine for varying periods of time. The Office will be matching these individuals with organizations and companies conducting projects in Ukraine.

Through the efforts of the Office, the UNA was awarded a grant from the Department of Commerce through the SABIT program. The grant will cover the costs of an intern from Ukraine to work in the UNA Home Office.

In 1991, the Office established a relationship with the Library of Congress (LOC) and the Special Task Force on the Development of Parliamentary Institutions in Eastern Europe of the House of Representative. In 1992, the UNA funded the travel of the advance team to Ukraine for a LOC Congressional Research Service delegation. The delegation then traveled to Ukraine and established formal relations with the Ukrainian Parliament. The purpose is to assist the Ukrainian parliament in the creation of a research facility.

Under the auspices of the Central and East European Coalition organized by the Office, a letter was sent to the U.S. Information Agency (USIA) protesting the limitations on funding available to ethnic organizations. The Coalition is continuing to work on removing those limitations.

In December, the UNA with the Coalition of State Governments (CSG) submitted a grant proposal to USIA to conduct a program in Ukraine on inter-governmental relations. The program was designed to focus on the relationship between different levels of government.

The Office worked with World Emergency Relief to provide Ukrainian farmers with a container of corn seed for planting. The Office briefed and debriefed the Volunteer Executive Service Team (VEST) project which sent a delegation to Ukraine to do a survey of needed assistance. The Office organized a briefing session for delegation of Ukrainian farmers visiting the United States under the Cochran Program of the Department of Agriculture. The briefing brought together the Department of Commerce, the Peace Corps, the Washington Ukrainian Credit Union, and the Food Processors Manufacturing Association.

During 1992, the Office worked with Supreme Auditor Taras Szmagala in soliciting U.S. Government financial support for the flight of Mria to Columbus, Ohio. The Office organized meetings with Mr. Fred Hof of the State Department and succeeded in gaining US. government contributions to the fuel costs of the flight.

TAX CHANGES

The Office constantly follows all proposals for changes in the tax code, especially any which may affect the tax status of fraternals. At the same time, the Office attempts to monitor changes which affect our members or our community organizations.

PRESS

SVOBODA AND THE UKRAINIAN WEEKLY

On a daily basis, the Office FAXes articles of interest to the newspapers. In addition, the Office provides coverage of hearings, meetings, conferences, etc. which take place in Washington. Among the stories filed were the visits of the various Ukrainian political leaders to Washington, the meetings of the CSCE and other congressional committees, the briefings of the Department of State, and meetings of non-governmental organizations working in Ukraine. The Office also occasionally publishes a column entitled "Washington Update" which provides a synopsis of issues in Washington of interest to our community. During 1992, the Office provided fifteen articles to the UNA newspapers.

AMERICAN AND UKRAINIAN PRESS

The Office compiled a list of the 1,300 newspapers, radio and TV programs, journals, etc. represented in Washington and works with them on an as-needed basis. The Office is in regular contact with the most important media and has provided the full list to the Ukrainian Embassy. As part of this effort, the Office arranged numerous meetings for Ukrainian representatives with the American media, including private meetings and press conferences.

During the course of the year, the Office wrote many letters to the Editor and the Director's letters were published in The Washington Post, The Washington Times, The New York Times, The Wall Street Journal, and The Financial Times.

The Director of the Office participated in a number of U.S. radio broadcasts concerning events in the Soviet Union and Ukraine and was regularly interviewed by Voice of America and Radio Liberty for broadcast to Ukraine. He was also interviewed for Ukrainian Television and Radio Kiev And participated in a talk show entitled "Russia and Ukraine: One Year later" which appeared on C-SPAN.

In late 1992, the Director began a semi-regular column for newspapers in Ukraine. The column is distributed by UKRINFORM and the two articles written in 1992 appeared in numerous newspapers in Ukraine in both Ukrainian and Russian.

CONCLUSION

The work of the Office is an on-going effort. After four and a half years in existence, many Members of Congress, Executive Branch officials, and members of the press depend on the Office for reliable information. With the establishment of the Embassy of Ukraine, the Office can expect that some of these requests will be directed to the Embassy. However, due to the limited personnel at the Embassy and the growth in the number of requests, the Office will remain a valuable resource for many organizations.

The projects of previous years still form a basis for work in 1993 which will take on a new dimension as Ukraine continues to expand its diplomatic ties with the United States.

UNA WASHINGTON OFFICE

1992 FINANCIAL STATEMENT

	BUDGETED	ACTUAL EXPENSES
Budget Expenditures[1]	$ 189,500.00	$ 163,489.35
Capital Investment[2]	$ 3,000.00	$ 1,043.96
TOTAL	$ 189,500.00	$ 163,489.35

[1] Operating expenses of the office including rent, salaries, telephone, postage, printing, travel, office supplies, subscriptions, equipment maintenance, and expense account (all itemized on following page).

[2] Expenditures are for purchase of furniture and equipment.

BUDGET EXPENDITURES

ACCOUNT	BUDGET FOR PERIOD	EXPENDITURES	PERCENT
Rent	$ 42,000.00	$ 40,737.12	97.0%
Salaries	$ 110,000.00	$ 97,750.13	88.7%
Telephone	$ 7,500.00	$ 7,257.57	96.8%
Postage & Courier Service	$ 5,000.00	$ 2,701.61	54.0%
Printing	$ 4,000.00	$ 1,817.19	45.4%
Travel	$ 4,000.00	$ 1,439.75	36.0%
Stationary and Office Supplies	$ 4,000.00	$ 2,188.07	54.8%
Subscriptions	$ 4,000.00	$ 4,597.00	115.0%
Equipment Maintenance	$ 2,000.00	$ 967.35	48.4%
Expense Account	$ 4,000.00	$ 2,989.60	75.0%
SUBTOTAL	$ 186,500.00	$ 162,445.39	87.1%
Capital Investment	$ 3,000.00	$ 1,043.96	34.8%
TOTAL	$ 189,500.00	$ 163,489.35	86.2%

PROPOSED BUDGET FOR 1993

ACCOUNT	BUDGET
Rent	$ 42,000.00
Salaries	$ 130,000.00
Telephone	$ 7,500.00
Postage & Courier Service	$ 4,000.00
Printing	$ 3,000.00
Travel	$ 4,000.00
Stationary and Office Supplies	$ 4,000.00
Subscriptions	$ 4,000.00
Equipment	$ 2,000.00
Expense Account	$ 4,000.00
SUBTOTAL	$ 204,500.00
Capital Investment	$ 3,000.00
TOTAL	$ 207,500.00

Українське Патріярхальне Товариство
Відділ Ню-Йорк

запрошує членів і українське громадянство на доповідь яку виголосить

доктор МИРОН КУРОПАС
активний мирянський діяч і публіцист
на тему:

"УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ДІЯСПОРІ З ПЕРСПЕКТИВИ МИНУЛОГО ТА МАЙБУТНЬОГО"

Доповідь відбудеться в неділю 7-го листопада 1993р., о год. 1:30 по пол., в домі Спортового Клюбу, при 122 Друга Авеню Ню Йорк.
Перед доповіддю - кава, чай і солодке.

Управа Відділу

Маємо на складі новий наклад книжки

Ореста Субтельного

Subtelny, Orest: UKRAINE: A HISTORY
(в англійській мові)

Published by the University of Toronto Press and Canadian Institute of Ukrainian Studies, Toronto, Buffalo, London, 1988, printed in Canada, pp. 665. Soft cover, price $25.00.

Можна набувати у книгарні Свободи.
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

28-го жовтня 1993 року минає 50 літ від дня смерти

сл. п.

Зиновія Пеленського

політичного, кооперативного і громадського діяча в Галичині: член центрального комітету УНДО, посол від українців до польського сойму з 1930 р., провідний делеґат Української Парляментарної Репрезентації до Ліґи Націй в Женеві на конґрес національних меншостей, зокрема в справі українських петицій проти пацифікацій українських сіл польським урядом, член президії Ради Національних Меншостей в Женеві, провідний учасник Української Репрезентації в переговорах з парляментаристами західнього світу в справі штучного голоду в Україні 1932-33 років, суворий критик комунізму на світовому форумі, член Ревізійного Союзу Кооператив та його представник на міжнародних кооперативних з'їздах (Стокгольм, Берлін, Прага та інші), член проводу „Просвіти" і головний організатор II великого ювілею 1938 р. у Львові.

Похоронений у Львові на Личаківському кладовищі.

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

будуть відправлені

в четвер, 28-го жовтня 1993 року:
год. 8:30 ранку в катедрі св. Юра у Львові;
о год. 7:30 веч. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж.

В любові і пошані:

донька — ЛІДІЯ ПАСЛАВСЬКА з мужем БОГДАНОМ
внуки —
МИХАЙЛО ПАСЛАВСЬКИЙ з дружиною ІЛЯНОЮ
МАРІЧКА ГІЛІЄР з мужем МИХАЙЛОМ
ОЛЬГА ПАЛЮХ з мужем ІГОРЕМ
правнук — БОГДАН Я. ПАСЛАВСЬКИЙ
ближча і дальша родина в Америці, Україні та Чехії

Ділимося сумною вісткою
з родиною, приятелями та знайомими,
що в п'ятницю, 22-го жовтня 1993 р., по важкій недузі,
прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у вічність,
на 86-му році життя
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ та ВУЙКО

бл. п. проф.

МИХАЙЛО ЦЯПКА

ПАРАСТАС у вівторок, 26-го жовтня 1993 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Lytwyn and Lytwyn, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН в середу, 27-го жовтня о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на українському православному цвинтарі св. Андрія в S. Bound Brook, N.J

У глибокому смутку:

дружина — ОМЕЛІЯ
син — ОРЕСТ з дружиною ЛІДОЮ та дітьми МУСЕЮ І МАРКОМ з дружиною КІМ
донька — УЛЯНА ГЛИНСЬКА з мужем БОРИСОМ та дітьми СТЕФАНОМ та ОКСАНОЮ
свати —
ВОЛОДИМИР І ЄВГЕНІЯ ШПИРКИ та НАТАЛІЯ САВИЦЬКА
ближча та дальша родина в Америці та Україні

16-ий Курінь УПС „БУРЛАКИ"
ОРГАНІЗУЄ

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ТАБОРИ

від неділі, 26-го до п'ятниці, 31-го грудня 1993 р.

Приїзд учасників у суботу, 25-го грудня

1. **ТАБІР ДЛЯ ЮНАКІВ і ЮНАЧОК**
2. **ТАБІР ДЛЯ СТАРШОГО ЮНАЦТВА та МОЛОДШОГО СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА**

на лещетарських теренах
Gore Mountain, North Creek, N.Y.

Комендант таборів пл. сен. Андрій Яців, Бурл.

Таборова оплата 385.00 дол і 10.00 дол. вписове

Таборова оплата покриває приміщення, прохарчування (сніданок і вечеря), транспорт до лещетарських теренів, витяги, інструкції лещетарства. Оплата не покриває доїзду до табору. Вписове (незворотне), покриває таборову відзначку й адміністраційні видатки.

Карти зголошення можна дістати в Пластових Станицях

Число таборовиків є обмежене. Зголошення будуть прийматися в такій черговості, як будуть приходити.

Карти зголошення з повною оплатою треба вислати до дня **1-го грудня 1993 року**, на адресу

Mr. J. Danyliw
P.O. Box 507 • Southampton, PA. 18966
– Чеки виповняти на: "WATAHA BURLAKIW"

Кандидатів до булав таборів просимо голоситися до пл. сен. Ю. Даниліва та подати свою адресу і число телефону.

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

СТЕПАНА КОСТИКА

нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, БРАТА, ДВОЮРІДНОГО БРАТА, ШВАҐРА, СТРИЙКА І ВУЙКА

будуть відправлені
в п'ятницю, 5-го листопада 1993 року

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

в церквах:

св. Юра, Ню Йорк, Н. Й., о год. 9-ій ранку;
свв. Петра і Павла, Спрінґ Вели, Н. Й., о год. 8-ій ранку;
св. Івана Хрестителя, Гантер, Н. Й., о год. 10-ій ранку;
св. Йосафата, манастир ЧСВВ, Ґлен Ков, Н. Й., о год. 7:10 ранку;
Різдва Пресвятої Богородиці, рідний Делятин, Україна;
Покрови Пресвятої Богородиці, Аделяйда, Австралія.

Просимо про молитви за спокій душі покійного.

У глибокому смутку —
дружина — НАДІЯ з родиною

Ділимося сумною вісткою
з родиною, приятелями і знайомими,
що в суботу, 23-го жовтня 1993 р. в Los Angeles,
відійшов у вічність по короткій і тяжкій недузі
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І СИН

бл. п. інж.

Ярослав Терлецький

уроджений 14-го березня 1924 р. у Празі.

Пластун, член Ватаги „Бурлаки", кол. старшина 1-ої Української Дивізії УНА, член Товариства Українських Інженерів в Америці.

Залишив у глибокому смутку:

дружину — АРІЯДНУ
дочку — РОКСОЛЯНУ з чоловіком БЕРНАРДОМ і донечкою НАТАЛЕЮ
сина — ОЛЕГА з дружиною ГАЛЕЮ і синами МИКОЛОЮ І АНДРІЄМ
мати — МАРІЮ

ПОХОРОН в середу, 27-го жовтня 1993 року о год. 10:30 з місцевої каплиці на кладовище Forest Lawn, CA.

Замість квітів просимо складати пожертви на Т-во Охорони Военних Могил „Броди-Лев" Інк., конто ч. 8326-00 або на видавничий Фонд ім. А. Фіґоля, Пласт ЗСА.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІД ДНЯ СМЕРТИ

бл. п.

ІРЕНИ ЩЕРБАНЮК

відправлятимуться

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в церкві св. Юра в Ню Йорку в суботу, 30-го жовтня 1993 року о год. 9-ій ранку;
в митрополичій каплиці св. Юра у Львові;
в соборі св. Софії в Римі;
в церкві Входу в Храм Пресв. Богородиці в Норт Порт, Фльорида;
в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й.

Про молитви за душу покійної просять —
ПРИЯТЕЛІ

Ділимося болючою вісткою,
що в суботу, 23-го жовтня 1993 р.
відійшов у вічність

бл. п.

Остап Погорецький

нар. 17-го липня 1934 р. в місті Бучачі, Україна.

ПАНАХИДА у вівторок, 26-го жовтня 1993 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Hempstead Funeral Home, 89 Peninsula Blvd., Hempstead, N.Y.

ПОХОРОН в середу, 27-го жовтня о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Володимира, Hempstead, N.Y., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина — ВІРА
дочки —
д-р АНДРЕЯ з чоловіком д-ром АНДРІЄМ ДАНИЛЮКОМ і синком СТЕФАНОМ
ІВАННА з чоловіком ҐЕРІ ҐОНЗАЛЕЗ
син — ДАНИЛО
сестра — ІВАННА з чоловіком д-ром ЮРІЄМ СОЛТИСОМ
сестрінка — ЛІДА з чоловіком адвокатом АРТУРОМ БЕЛЕНДЮКОМ і донечкою ОКСАНОЮ
шваґри —
ЛЮБА з чоловіком ПЕТРОМ САКАЛА і дітьми : МАРКІЯНОМ, НАТАЛКОЮ та ЮРКОМ
ІВАН ТКАЧУК з дружиною ІРЕНОЮ і дітьми ПАВЛУСЕМ та ІВАСИКОМ
свати — ЛІДІЯ І ВОЛОДИМИР ДАНИЛЮКИ
та ближча і дальша родина в Україні

ВАТАГА БУРЛАК
1-ий Курінь УСП і 16-ий Курінь УПС „Бурлаки"

ділиться сумною вісткою з пластовим товариством розсіяним по всьому світі, що їх член колишній ватажок

св. п.

Ярослав Терлецький „Терлєкі"

член 1-го Куреня ВСУМ „Передові", старшина 1-ої УД УНА відійшов на Вічну Ватру дня 23-го жовтня 1993 р. в Лос Анджелес, Каліф.

Підпорі Арі, доні Нані і синові Ольові з родинами висловлюємо наші найщиріші співчуття.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 27-го жовтня 1993 р. на кладовищі Forest Lawn, Cypruss, CA. в год. 10:30 ранку.

МАНДРУЙ! В ДОРОГУ!

ПРОВІД ВАТАГИ

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на Товариство Охорони Военних Могил „Броди-Лев", Інк., конто ч. 8326-00 або на Пластовий Видавничий Фонд ім. Атанаса Фіґоля, конто ч. 19023-00 в Self Reliance F.C.U., 108 2nd Ave., New York, N.Y. 10003.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 5-го листопада 1992 р. відійшов від нас у вічність на 73-му році життя
наш найдорожчий
МУЖ, БРАТ, ДВОЮРІДНИЙ БРАТ, ШВАҐЕР, СТРИЙКО І ВУЙКО

бл. п.

СТЕПАН КОСТИК

Безмежна подяка рідним, приятелям і знайомим, які віддали останню християнську прислугу покійному Степанові у похоронних відправах, молитвах та попрощали його в дорогу життя безконечного.

Особлива подяка отцям церкви свв. Петра і Павла у Спрінґ Вели, Н. Й.: Всечеснішому о. Йонатові Морсе за постійні відвідини покійного у лікарні, вдома з Тайнами Святого Причастя, Всечеснішому о. Петрові Ґронському за уділення святих Тайн у приміщенні скорої допомоги лікарні в Наяху, Н. Й.

Глибоку подяку складаю отцям ЧСВВ церкви св. Юра, Н. Й.: Всечеснішому о. Левові Ґолдейдові за відправлення Парастасу, Святої Літургії в день похоронів та зворушливі прощальні слова. Всечеснішому о. Тарасові Прокопові за відпровадження покійного на вічний спочинок, нагробні відправи на цвинтарі при церкві св. Андрія Первозванного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Найщиріша подяка маестрові Андрієві Добрянському за участь та спів під час усіх похоронних відправ.

Щира подяка Всечеснішим: о. Левові Ґолдейдові, о. Петрові Ґронському, о. д-рові Володимирові Фіґольові, пароховi церкви св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й., о. митратові Романові Ганкевичеві, пароховi церкви св. Духа в Гамільтоні, Канада за відправлення заупокійних Святих Літургій у сороковий день відходу бл. п. Степана у вічність, та щирі співчуття.

Під час Парастасу попрощали покійного Уляна Старосольська-Любович від себе та усіх приятелів Гантеру та друг Мирослав Климко від друзів Української Академічної Гімназії і від побратимів визвольних змагань в рядах УПА. Безмежно їм вдячна, рівнож за щирі співчуття.

Сердечно дякую Олі Кобзяр, її синові Юрієві, сестрі Стефанії Пурій за участь у похоронних відправах, та за китицю червоної калини в його домовину, прощаючи покійного, а нам висловила глибокі співчуття.

Я вдячна приятелям УАГ Ксені Антипів, Романі Пиндус, Александрі Бурик, Марії Рейнарович, д-рові Володимирові і Ярославі Трембіцьким за участь у похоронних відправах, зворушливі письменні прощальні слова, квіти та співчуття.

Особлива подяка приятельці мґр Софії Патрило, донькам Христині і д-р Орисі Патрило-Близнак та другові Мирославові Климко, його дружині Галині, які піддержували покійного на дусі відвідинами в лікарні, вдома, телефонами, та брали участь у всіх похоронних відправах та відпровадили бл. п. Степана на місце вічного спочинку.

Дуже дякую делятинцям Марії Абрамюк, Любов Волинець, Романові і Марії Борковським, Володимирові і Наталії Клапіщак, Іванові Миґалюкові, Стефанові й Анні Секреті та Марії Сухович за участь у жалібних відправах, супровід на місце вічного спочинку та глибокі співчуття.

Сердечно дякую родині Близнакам, Садницьким та Анні Баран, Анні Назаркевич, Елізі Панчак, Миколі Левенець, Дарії Яримович, James Morrisey, Adrienne Palermo, Liz Valentini за участь у похоронних відправах та їхні співчуття.

Глибока подяка кревним Петрові й Анні Світніцким, Миколі і Марії Куницьким, Mr. Mrs. Salvatore, Jean and Anthony Tomaselli, Cathy and Marion Cozenza, Dr. Pavlo and Patricia Alfaro за те, що були з нами у сумних відправах уболіваючи разом втрату дорогого Степана.

Особлива подяка щирим приятелям покійного, які в часі недуги численними листами, телефонами залишились йому вірними: Іванні й Остапові Гарасовським, Інж. Константинові Копачинському — другові спільних келій німецьких тюрем — слідуючим приятелям шкільної лавки УАГ, Аді Осінчук, Марії Рейнарович, Інж. Сидорові і Марії Тим'як, д-рові Святославові і Стефанії Шереметі, Володимирові і Стефанії Купинець, Филипові і Тетяні Трач, Ростиславові і Тетяні Шутер, Богданові й Іванні Яців, Ярославові і Вірі Верґановським та приятелям з УАГ згаданих попередньо, які брали участь у похоронах. Дякую всім за їхні щирі співчуття.

Сердечна подяка Ігореві Чмолі, ред. журналу „Гуцульщина", Михайлові Бельмезі, Михайлові Більчакові, д-р Михайлові Лозі, д-р Мирославові Небелюкові, Танасієві Опарик, Дмитрові Ткачук, Дмитрові Федорійчук, їхнім родинам та іншим членам редакції, адміністрації, членам „УСОГ", які піддержували листовно дружній зв'язок із покійним під час його недуги. Вдячна всім за глибокі співчуття.

Сердечна подяка приятелям та їхнім родинам за щирі співчуття у моєму горю: Ольга Бубняк, Петро і Ніна Голіят, Стефан і Надія Ґробельські, Юрій і Марія Дністрянські, Ярко і Христина Козак, Александер і Рената Костек, Марія Костек, Ірена Мороз із сином Ігорем, Орест і Богданна Попель, Еміль і Ольга Цилюпи, Михайло і Любов Янович.

Безмежно дякуємо сестрінці Ларисі Заклинській-Томаселлі, яка була з нами в часі коли погасло життя дорогого Степана. В тих невимовно болючих днях, була сильною підпорою для мене, та з мужем Вінцентом, дітьми Сальватором, Орестом і Джінею з мужем Павлом Альфаро великою поміччю у похоронах.

Безмежно дякую також сестрінкові д-рові Орестові Заклинському, його дружині Карітас Крістінсдоттір, синам Александрові і Кристіянові за їхню піддержку і поміч у важких днях. Особливо дякую Орестові за зворушливі прощальні слова під час тризни, та за грудку землі, яку привіз із рідного Делятина.

Щиро дякую Сестрицтву при церкві св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. за дбайливе приготовлення тризни.

Щиро дякую похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку, за старанне переведення жалібних похоронів.

КВІТИ НА ДОМОВИНУ ПОКІЙНОГО СТЕПАНА
зложили:

друзі з УАГ — Ксеня Антипів, Александра Бурик, Романа Пиндус, Марія Рейнарович, д-р Володимир і Ярослава Трембіцькі, Володимир і Олена Каштанюк з родинами, Ольга Кобзяр — калина, родина Садницький, Dr. Pablo, Patricia Alfaro, Salvatore, Jean and Anthony Tomaselli.

ПОЖЕРТВИ В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО СТЕПАНА
зложили:

На СВЯТІ ЛІТУРГІЇ В РІДНИХ ЦЕРКВАХ

Mr. Mrs. Alfred Bopp, Mrs. Cathy and Marion Cozenza, Mr. Mrs. John Grammatico, Mrs. Marion Greco, Ms. Adrienne Palermo, Ms. Liz Valentini, Марія Абрамюк з родиною, Стефан і Марія Бігун, д-р Нестор і д-р Орися Близнак, Роман і Марія Борковський, Всеч. о. митрат Роман і Ольга Ганкевич, Петро і Ніна Голіат, Роман Костик, Лариса Костик, Микола і Марія Куницький, Петро й Ірина Остапчук, мґр Софія Патрило, Марія Рейнарович, Петро й Анна Світніцкий, Стефан і Анна Секрета, Лариса і Вінцент Томаселлі, д-р Орест і Карітас Заклинський, Володимир Заклинський, Дарія Яримович.

На РАДІОПРОГРАМУ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА, НЮ ЙОРК, Н. Й.

по 25 дол. — Роман і Марія Борковські, Стефан і Анна Секрета;
по 20 дол. — Марія Абрамюк, Марія Сухович;
10 дол. — Марія Левицька.
Разом .... 100 дол.

На ЦЕРКВУ св. ЮРА, Ню Йорк, Н. Й.

1000 дол. .... Надія Костик

На ЦЕРКВУ свв. ПЕТРА І ПАВЛА, Спрінґ Вели, Н. Й.

1000 дол. .... Надія Костик

На ЦЕРКВУ св. ДУХА, Гамільтон, Канада

200 дол. .... Надія Костик

На ЦЕРКВУ св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ, Гантер, Н. Й.

1000 дол. — Надія Костик;
100 дол. — Володимир і Олена Каштанюк з родиною;
50 дол. — мґр Софія Патрило з родиною;
25 дол. — Ірина Мороз із сином Ігорем;
по 20 дол. — Стефан і Надія Ґробельські, Марія Костек;
10 дол. — Ірена Козак.
Разом .... 1,225 дол.

На ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „ГУЦУЛЬЩИНА"

1000 дол. — Надія Костик;
500 дол. — д-р Орест Заклинський і Карітас Крістінсдоттір із синами;
по 100 дол. — Володимир і Олена Каштанюк з родиною, інж. Константин Копачинський, Роман Костик, Лариса Михайлівна Костик, Вінцент і Лариса Заклинська-Томаселлі, Сальватор Томаселлі, Орест Томаселлі, Павло і Джіня Томаселлі-Alfaro;
по 50 дол. — Стефан і Марія Бігун з родиною, Ольга Кобзяр з родиною, Андрій і Орися Серовський з Монікою, д-р Мирослав Небелюк;
по 25 дол. — Володимир і Наталія Клапіщак, Ігор і Ольга Чмола;
20 дол. — Танасій і Анна Опарик.
Разом .... 2,570 дол.

На КОМІТЕТ „ПРИЯТЕЛІВ АКАДЕМІЧНОЇ ГІМНАЗІЇ У ЛЬВОВІ"

1250 дол. — Надія Костик;
500 дол. — д-р Орест Заклинський і Карітас Крістінсдоттір із синами;
300 дол. — Володимир і Олена Каштанюк з родиною;
250 дол. — Сальватор Томаселлі;
по 200 дол. — Роман Костик, Лариса Михайлівна Костик, Вінцент і Лариса Заклинська-Томаселлі, Орест Томаселлі, Павло і Джіня Томаселлі-Альферо;
по 100 дол. — Іванна й Остап Гарасовський, д-р Нестор і д-р Орися Патрило-Близнак;
по 50 дол. — Александра Рицар-Бурик, Володимир і Стефанія Кунинець з родиною, Романа Скрипій-Пиндус, Марія Левицька-Рейнарович, інж. Сидір і Марія Тимяк, д-р Володимир і Ярослава Трембіцький, д-р Святослав і Стефанія Шеремета;
25 дол. — Роман Булик.
Разом .... 3,575 дол.

Щиро дякую всім за щедрі пожертви в пам'ять покійного Степана.

Нехай милостивий Господь винагородить вас своїми благодаттями.

Дружина — НАДІЯ з родиною

Уляна Любович...

(Закінчення зі стор. 2)

перші ряди письменників на еміграції. Авторка одержала дуже добрі рецензії. Марта Тарнавська писала: „Книжка про Казахстан — це без сумніву найважливіша праця Уляни Любович. Це одна з тих книжок, що її читатимуть удруге і втретє і що її щоразу відкриватимуть для себе нові покоління читачів". Авторка повістей Марія Кейван пише захоплено: „Мені здається, що я знайшла відповідь на питання: чому їй (тобто авторці Любович) трапилася найважча з-поміж усіх нас доля? На мою думку, це сталося для того, щоб було кому стати речником тієї частини українців, що їх заслали у Казахстан. Щоб їх переживання не розвіялися безслідно і з вітрами по далеких азійтських просторах, тільки щоб були вони записані у книгу мартирології українського народу. Записані не тільки як сухі факти, але висловлені по-мистецьки, з непересічним хистом, з непересічною культурою авторки, з тією незламністю і живучістю, притаманною українській людині взагалі, а Уляні Любович зокрема".

Критик Остап Тарнавський писав: „Ця книга зарепрезентувала новий письменницький талант, що про нього з похвалою висловився головний жрець від літератури, професор Юрій Шерех-Шевельов. То ж і кращої рекомендації Уляна Любович не потребує". Добра рецензія появилася також у польській пресі в Лондоні.

Після великого успіху „Розкажу вам..." Уляна Любович не спочила на лаврах. Вона друкувала свої оповідання та оказійно вірші у річниках-альманахах „Слова", у журналі „Сучасність" та інших періодичних виданнях. У спеціяльному числі „Сучасности", присвяченому найкращим творам, поміщеним там за 15 років, є два оповідання Уляни Любович. А далі, пригадаю кілька заголовків інших оповідань: „Два образки", „Поворотна хвиля", „Зближається вечір", „Таємниця одного оповідання", „Вперше їду сама поїздом" та інші. Уляна Любович має приготовану до друку збірку есеїв. Це речі, які вона поміщувала в жіночому журналі „Наше життя". Уляна Любович була редактором цього журналу Союзу Українок Америки від травня 1972 до травня 1984 року і від січня 1987 до лютого 1990 року. За ті роки вона піднесла редаґування журналу на високий професійний рівень і журнал став одним з найкращих у діяспорі.

Уляна Любович була редактором видання книжки „Нескорені березільці" Валеріяна Ревуцького (про Йосипа Гірняка і Олімпію Добровольську та книжки „12 п'єс без одної" І. Алексевича. В 1992 році вийшла в світ цінна книжка за редакцією Уляни Любович у співпраці з братом Юрієм п. з. „Володимир Старосольський".

Уляна Старосольська є членом об'єднання письменників „Слово" в Америці, була в його Управі та від 1984 року є членом Міжнародного ПЕН-клюбу.

Та над усе Уляна є, як і герой одної картини з її книжки, „людиною з великої букви". Вона не тільки визначна письменниця, а її твір „Розкажу вам про Казахстан" це може найцінніша повість, що появилась у діяспорі, але Уляна Любович є повною людиною — з щирим серцем, гуманістичним поглядом на культуру і цивілізацію, любов'ю до людей та з надзвичайно тонким почуттям гумору. Недарма вона була приятелем Едварда Козака і співпрацювала у його журналі „Лис Микита".

Коли б наша гантерська громада створила титул почесного громадянина Гантеру, цю грамоту був би напевно першим здобув Едвард Козак. Є ще кілька інших достойних кандидатів на це почесне звання. А сьогодні, з нагоди зустрічі громадянства Гантеру з Уляною Любович, за всі її заслуги для нашої літератури, для журналу „Наше життя" і для культурного життя нашого Гантеру я пропоную наділити її символічною грамотою почесної громадянки українського Гантеру!

„Українське село" в Дітройті помагає дітям Чорнобиля

„Українське село" — помітна будівля із 147 мешканням, призначене для громадян старших віком, виявляло вже нераз живу діяльність в придбанні фондів на допомогу жертвам чорнобильської катастрофи, доказом чого є сума 27,000 дол., передана на допомогу дітям Чорнобиля. В 1987 році вперше було відзначено річницю цієї трагедії на площі „Українського села". По врочистім соборнім Молебні пластова молодь посадила дуба на вічну пам'ять жертв. Під час відзначення другої річниці встановлено гранітну брилу з пропам'ятною таблицею. Також слідуючі річниці відзначувано Молебнями та поминальними сходинами.

С. Віхар вручає чека на 10,000 дол. Д. Пісецькій-Фарлі в присутності деяких членів „Українського села".

В пошукуванні довіреної і відповідальної організації, яка запевнила б доцільне використання допомоги для хворих дітей, корпорація „Українське село" передала 23-го вересня 1993 року 10,000 дол. на руки Марти Пісецької-Фарлі, яка являється довіреною особою і координатором Допомогового Фонду Дітям Чорнобиля, який обіймає три стейти з осідком в Пітзбурзі.

Про існування піттсбурської дослідної групи очних захворінь дітей Чорнобиля представники „Українського села" довідались від Вікторії Грушкевич, яка із 16-членною медичною групою відвідала загрожені околиці Чорнобиля. В дослідженні очних захворінь дітей брали також участь Школа публічного здоров'я Піттсбурського університету, Піттсбурський інститут захворінь очей і ух та Міністерство Здоров'я України. Для дослідів вибрано три місцевості: село Народичі в Житомирській області, Поліське в Київській області та Тростенець в Сумській області. Устійнено рівні радіяції та забрано пробки землі. В підготовчій стадії для дослідів встановлено контакт з офтальмологічним і генетичним дослідними інститутами України, щоб запевнити співпрацю і допомогу головній медичній групі із місцевими властями.

Остаточною ціллю цих досліджень було встановити рівні радіяції у дітей віком від 6 до 16 літ та довідатися чи в наслідок занечищення довкілля наступили захворіння очей у дітей, які перебували довгий час у зонах низького рівня радіяції. Цікавим виявом співпраці цієї медичної групи з місцевим населенням були зустрічі, в часі яких вияснювано, чому переведено провірку очей. В наслідок цього, хоча було заплановано оглянути 1,800 дітей, в дійсності оглянуто 3,000. Міністерство Здоров'я висловило свою вдячність, бачучи віддану працю цієї медичної групи. Після закінчення цієї праці відбуто ряд конференцій з міністерством і засобами інформації.

Висліди цих досвідів можуть викликати широке зацікавлення наукового світу щодо наслідків довгого впливу низького рівня радіяції, тому медична комісія виготовить звіт для Міністерства Здоров'я України. Також ряд наукових статтей появиться в американських медичних журналах.

При нагоді перебування в Україні Комітет Трьох Стейтів закупив ряд медичного обладнання, як апарати для бадання крови, мікроскопи для шпиталів, де лікують хворих на левкемію, 300 дітей отримали приписані окуляри завдяки жертвенности організації „Інтернешенел".

Щоби дальше втішатися довір'ям української громади, Комітет Трьох Стейтів подав до відома всі свої приходи і розходи. Пожертви можна висилати на адресу: CCRF, Tri-State Committee, 942 North Highland Ave., Pittsburgh, Pa., 15206.

Продовжуючи свою шляхетну діяльність, „Українське село" влаштовує 21-го листопада цього року бенкет, на якому головним промовцем буде Марта Пісецька-Фарлі. В програмі буде також „Мандрівка землями України", в рамках якої буде показано народну ношу різних земель України. Виступить також музичний ансамбль „Золоті дзвони". Ввесь дохід призначений для дітей Чорнобиля.

Н. Н.

Св. п. Є. Красновольський

11-го серпня 1993 року після тяжкої недуги помер св. п. Євген Красновольський, один із стовпів церковного хору церкви Св. Покрови УАПЦ в ЗСА міста Рочестер Н. Й.

Народився він 13-го березня 1910 року в селі Матів на соняшній Волині. Отримавши початкову освіту в рідному селі, молодий Євген присвятив себе хліборобству, а з часом заложив і кузню з братами.

Не дивлячись на працьовитість Євгена, доля його не милувала: в передгроззі останньої світової завірюхи кидала вона Євгена на всі боки.

Кидався він на всі боки аби вижити — був він і пожежником, і музикантом оркестри пожежників... У вересні 1944 року воєнна хуртовина загнала сл. п. Євгена до Німеччини, де він зазнав гіркого невільницького хліба в німецького бауера. По війні сл. п. Євген з родиною попав до табору українських біженців в Гайденау (Західня Німеччина). Будучи людиною енерґійною й працьовитою, сл. п. Євген став головою одної з частин згаданого табору біженців, став ініціятором організації православної церкви й очолив церковний хор.

12-го листопада 1950 року Євген з родиною прибув до міста Рочестера, Н. Й., знайшов працю слюсаря й відразу ж включився в активну працю хору згаданої вище церкви. В напруженій праці заради прожитку він знаходив час і для праці в церковному хорі. Був на рідкість пуктуальним і стараним. Про цю прикмету його згадали друзі покійного в сороковий день його смерти 19-го вересня 1993 року.

Св. п. Євген Красновольський

„50 років тому, — сказав довголітній диригент церкви Св. Покрови в Рочестері, Н. Й., Юрій Оношко, — я звернув увагу на сл. п. Євгена Красновольського, як людину по-фаховому обізнану з нашими православними церковними напівами, був людиною серйозною, яка не шкодувала ані часу, ані зусиль, щоб наладнати працю хору, будучи його довголітнім головою".

Найближчий довголітній друг покійного Євгена Красновольського Олексій Скібіцький зауважив, що сл. п. Євгена був не надто говірким, зате вірним своєму слову, скупому, але твердому й правдивому.

Павло Прокопенко, як член церковного хору Св. Покрови, пошкодував втраті доброго наставника й учителя, яким був покійний Євген в ділі церковного співу, бо відхід його на вічну варту позбавив Павла Прокопенка можливости підвищити його, Прокопенкову, майстерність церковного співу, майстром якого був Євген Красновольський.

Сл. п. Євген Красновольський залишив у глибокому смутку дружину свою Любов Красновольську, дочку Ірину із зятем Василем Гринчишином та внуків Євгена, Антона та Василя, не говорячи вже про парафіяльну родину церкви Св. Покрови, яка шанувала покійного за його вклад в активне життя парафії.

Не хлібом єдиним жив сл. п. Євген Красновольський — всі здібності на протязі життя свого покійний віддав величі й красі церковного співу Української Православної Церкви. В пам'яті друзів його він житиме таким, яким він був — дружнім і усміхненим, як усміхненою й соняшною є його безсмертна Волинь. Царство йому небесне!

Павло Прокопенко

СКВУ...

(Закінчення зі стор. 2)

ж усіх наших віросповідань. Здається, що ці люди поза тим навряд чи знайшли б десь місце для спільної зустрічі й розмови. Таким чином СКВУ — це була не тільки найвища всесвітня організаційна надбудова українців на Заході, але й символ єдности українців у цій демократичній частині світу. Добути цієї єдности не завжди було легко, проте до неї вели нас наші найкращі і найбільш свідомі українські суспільно-громадські, політичні та культурні діячі протягом багатьох років.

Тут також треба мати на увазі, що СКВУ потрібний не тільки українцям діяспори, але й Україні. В минулому, як знаємо, СКВУ доклав усіх зусиль, щоб інформувати світ про історичні катаклізми, що їх пережив український народ під царською, а згодом большевицькою Росією та щоб уся брехня, що її так настирливо розповсюджував у світі Совєтський Союз, була докорінно демаскована, а Совєтський Союз як остання колоніяльна держава в світі — деколонізований. Згодом чимало зусилля було використано, щоб західні потуги та світ в цілому визнали Україну як державу. Тепер стоїмо перед черговим важким завданням зберегти і закріпити нашу державність в обличчі російського імперського наступу, що почався останньо після зустрічі Президента Кравчука з Президентом Єльцином у Ялті. Це великі завдання і їх оминути чи призабути не можна, бо вони ключеві для збереження і закріплення української державности.

Далі, як знаємо, не всі українці, що живуть тепер у діяспорі, плянують повернутися в Україну, велика їх більшість напевно залишиться за кордоном. Їм буде потрібна всесвітня організаційна централя, щоб діяспора залишилася організованою і сильною, бо тоді вона буде корисною для материка. Скільки ж допомоги принесла вона Україні за останні два роки та скільки вона приносить нині майже кожного дня.

Не можна забувати, що інтереси України не завжди співпадатимуть з інтересами діяспори, можуть виникати такі справи, зокрема політичного характеру, що Україні буде невигідно вмішуватися, але їх спокійно та з користю для діяспори зуміє розв'язати СКВУ.

Декому спочатку здавалося, а може і далі здається, що працю СКВУ повинен перебрати Уряд незалежної української держави. На жаль, це не виглядає дуже практичним. Українська держава і без того має безліч різних проблем, з якими ледве справляється. А далі, це справи серйозного правного характеру, бо українські поселенці в основному є громадянами країн їхнього поселення, а Уряд України не може вмішуватися у внутрішні справи інших країн. А потім такої розв'язки справи, здається, не практикує ні одна держава в світі.

Ці мої короткі коментарі, що торкаються лише кількох найважливіших завдань СКВУ. З того, однак, видно, що це дуже важлива всесвітня централя і тому, на мою думку, її треба зберегти, зробивши відповідні зміни у назві та статуті.

Академія св. Юра в Ню Йорку — одна з найкращих

Академія св. Юра була заснована для українців метрополітальної округи Великого Ню Йорку на послуги тим українцям, що хочуть для своїх дітей не тільки доброї вищої освіти, але також щоб їм пригадувати щоденно, що вони українці і щоб вони були горді з того.

Від часу свого заснування Академія св. Юра стала однією з найбільш визначних середніх шкіл Ню Йорку — строга дисципліна, визначна якість навчання, студенти зобов'язані брати особливо важкі предмети: три чужі мови, чотири роки математики, природничі науки, англійську мову, історію, а також мистецтво й музику. В додатку, учні 12-ої кляси мають можливість брати предмети акредитовані університетами — американську літературу, англійську літературу, композицію і реторику, науку про уряд III і IV, калькулюс, історію на вищому рівні і т. д. — кожний по три кредити — отже заки вони закінчать школу, вони мають вже 1/2 року університетських студій. Вкінці Нюйоркський університет, Фордгам, Купер Юніон та інші не тільки приймають студентів, але також пропонують їм стипендії.

Всі українці повинні бути обзнайомлені з високим рівнем Академії св. Юра. Інші групи просять, щоб Академія св. Юра приняла їхніх дітей. Чи ми маємо вибрати радше їх, ніж наших українських дітей — нашу майбутність і нашу надію? Наша академія може змагатися з будь-якою приватною школою в Ню Йорку. Вона перейшла всі строгі іспити, що їх переводить Нюйоркська шкільна рада і отримала позитивний вислід річної перевірки.

Усі учні 8-ої кляси св. Юра, які беруть участь у „Co-op" іспитах у місяці листопаді повинні реєструватися під числом 301.

Зацікавлені батьки зможуть віввідати школу св. Юра у п'ятницю, 5-го листопада ц. р. в годині 9.30 перед полуднем.

Н. Н.

Товариство Рух в Чикаґо звітує

У грудні 1989 року в Чикаго створено Товариство Сприяння Народному Рухові України, яке заінкорпороване, як неприбуткова організація, що звільнена від податку, ціллю якої є допомагати в демократизації України. Товариство від самих початків очолює Богдан Ткачук, а членами президії є: Василь Маркусь, Святослав Личик, Дарія Ярошевич, Зіновія Бігун, Дора Турула, Іванна Гарасовська та Роман Заяць. Нововибрані комісії 1992 року очолюють: фінансову — Юрій Яримович, імпрезову — Орися Гарасовська, зовнішніх зв'язків — Юліян Куляс, організаційну — Анна Кузик, правничу — Ярослава Джансон, пресову — Олексій Коновал, інформаційну — Іванна Ґорчинська та контрольну комісію — Пилип Демус.

Українська громада Чикаго її околиць щиро відгукнулася на потреби України в їх перших заходах здобуття незалежности й підтримала Рух Чикаго, який допомагав грошима чи потрібними речами не лише Рухові в Україні, але й усім тим, що робили корисну працю для добра українського народу, для його усвідомлення, для популяризації доброго українського імени. Кожного місяця влаштовувалися імпрези, зустрічі з відомими діячами з України, доповіді та наради. Зібрані гроші, коло 300 тисяч долярів, передано в Україну на такі цілі: на проведення референдуму, який показав, що більшість була за незалежність України, — 81,120 дол., для потреб південних і східних областей України — 154,320 дол., для Галичини — 8,041 дол., для Закарпаття — 10,425 дол., на придбання газетного паперу виданням в Києві — 6,000 дол., жертвам Чорнобиля — 9,354 дол., родинам вуглекопів, які втратили когось з родини на Донбасі, — 7,700 дол., індивідуальна поміч — 7,250 дол., Товариству Української Мови, яке очолює в Чикаго Віра Боднарук, яке вислало 7 тонн в понад тридцять міст України, книжок та журналів для вжитку в школах, бібліотеках та товариствах ТУМ — 5,290 дол.

Хоч Народний Рух України не є тим, що був у своїх початках і був єдиною силою, що боровся за більші права українського народу та за незалежність України, Рух Чикаго й далі продовжує називати себе Рухом, бо так заінкорпорований, але він, як і тоді, так і тепер, підтримує всіх в Україні, що роблять корисну працю, чи то буде Рух, Українська Республіканська чи Демократична партії, чи Міністерство Оборони України чи якась наукова чи громадська організація України.

Останнім часом Т-во Рух влаштувало зустріч з двома редакторами українських газет, які були запрошені американськими установами, щоб вони познайомилися з працею американської преси. Віталій Карпенко, редактор „Вечірнього Києва", та Володимир Боденчук, редактор газет „Молодь України" та „Український футбол", розповіли про найновіші події в Україні та труднощі, що переживає Україна й українські видавництва через брак паперу, бо всі фабрики паперу в Україні були ліквідовані за комунізму й увесь папір, щоб краще контролювати, довозився з фабрик Росії.

Товариство Сприяння Демократизації України в Чикаго, фінансова референтура — Юрій Яримович, Іванна Гарасовська та Роман Заяць, склали фінансовий звіт, який розіслали поштою всім членам та жертводавцям й прохають і далі підтримувати Рух Чикаго, який багато праці вклав у поміч Україні, а багато його членів були ініціяторами й керівниками відкриття консуляту України в Чикаго. Утримання консуляту в Чикаго на протязі двох років взяла на себе чикаґська громада, якій на допомогу прийшли особи й з інших західних штатів Америки.

ОКО